

julij 2025

Leto 2025

Pacifik

1. julij 2025, torek

Vulaga, Fiji

Ponoči sem sanjal, da sva privezana v resortni marini in sva šla na večerjo v ta resort. All-U-can-eat grill, kjer je množica kuharjev na množici ogromnih žarov pekla meso po izboru. V neomejenih količinah! Deset različnih divjačin plus vse kar se da rediti doma. Prideš, pokažeš na kos mesa, kuhar ti razloži zgodbo o mesu in ga speče na žaru. Ko je pečeno, ti ga postavna kelnerica prinese na mizo, skupaj s steklenico izbranega vina. In potem greš do drugega kuharja, naročiš drugo meso in zgodba se ponavlja dolgo v večer. Tako dolgo, da se na koncu zbudim in se znajdem v realnem svetu, kjer je zaradi racionalizacije na voljo le še meso velikosti lady's cut. Za oba ena porcija. Tudi racionalizacija vina bo kmalu prišla na vrsto, se bojim.

Včerajšnji hurricane hole se je za hurricane hole izkazal le v bonaci. Ko je prihrumela nevihta so bili močni refuli. Saj, morje je ostalo mirno, barko je pa na sidru močno vrtelo. Na srečo so bila tla taka, da se sidro ni premaknilo niti ob najmočnejšem sunku vetra. Zato se danes premakneva na včerajšnjo rezervno lokacijo. Izkaže se kot dobra, precej boljša od kruzerjev imenovane hurricane hole.

Hurricane hole je podatek iz blogov. Kot že ne vem kolikokrat, se je spet izkazalo, da tem podatkom ni brezpogojno za verjeti, ker ne poznaš avtorja. Kot dodatna informacija so sicer dobrodošli, kot osnovna pa nikakor ne. Včasih sva se z dingijem zapeljala do sosedov in poklepetala in takrat sva hitro ocenila, katerim je za verjeti in katerim ne. Sedaj ni več niti ene barke brez Starlinka in tega ne počneva več, vse se dela preko WhatsAppa in njegovih grup. Tam pa človek ne ve, kdo je njegov sogovornik. Ne moraš ga pogledati v oči in oceniti ali je zaupanja vredna oseba. Tehnologija je včasih v redu, včasih pa tudi ne.

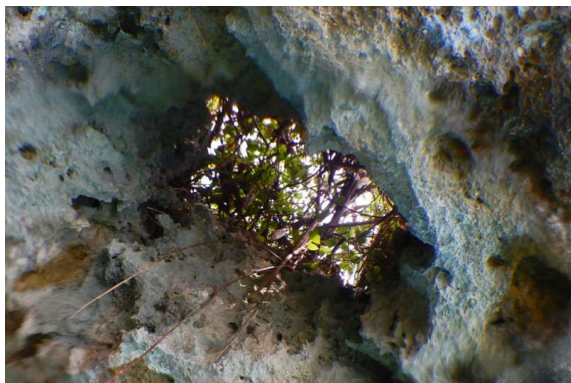
Če je bilo v hurricane hole preveč vetrovno za snorklanje, tukaj ni in Vesna se že sredi dneva odpravi pod vodo.

Tonetu se dopade voziti pod otočki; fotografirala iz vode, zato je slika malo megljena-objektiv je moker

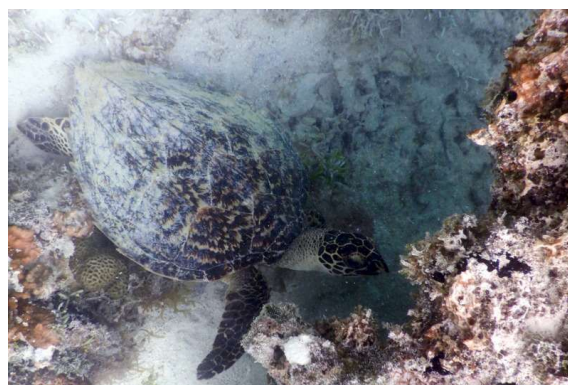
zanimiv pogled na mehko koralo, ko se razpre

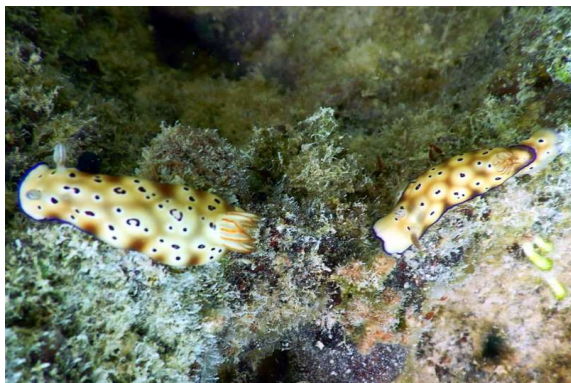
pogled iz vode znotraj otočka; okrog otočkov je bilo kar nekaj vala, pa bolj slabo poraščeno oz. nič posebnega

lepa barvna kombinacija trdih koral in klasične morske zvezde

jaz nisem takoj opazila želve pod menoj, pa tudi želva mene ni takoj opazila....no, pa sem jo nekaj časa opazovala kako se je hranila

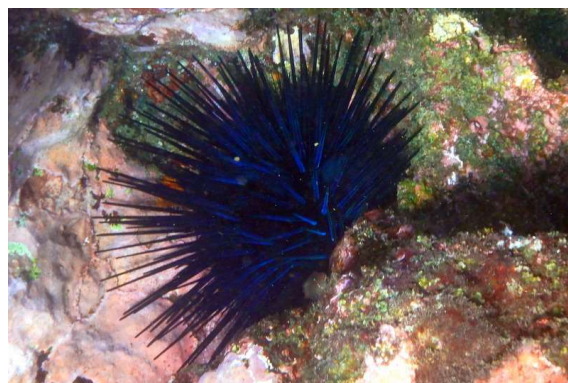
danes videla celo tri gološkrge - ta dva sta bila izredno majhna, kakšna 2-3 cm, zaradi močnih barv se jih opazi

Network Pipefish
Corythoichthys flavofasciatus - velikokrat ga vidim...

bolj mi deluje kot mehka korala

danes bila pod vodo dve uri, dovolj je bilo

naša Mala na današnjem sidrišču

proti večeru so prišli ribiči iz sosednje vasi in postavili mrežo ...v ozadju se vidijo pene morja, nekaj metrov stran pa čisto morje(kjer sva midva sidrana)

2. julij 2025, sreda

Vulaga, Fiji

Noč je bila popolnoma mirna, zatišje na tem sidrišču je v primeru SE pasatov odlično. Vendar. Preko dneva se veter obrne iz SE na E in po novem imava tudi tukaj nekaj refulov, ki pa niso niti približno tako močni, kot tisti v hurricane hole. Je pa vetra in vala toliko, da sva doživela nekaj novega. No, Vesna je doživela. Ni šla snorklat. In to je verjetno največji dogodek današnjega dne.

Spraviva se k razmišljanju "kam naprej" in "kdaj naprej". Naprej iz Fidžija. To bo sicer šele jeseni, morda pozno poleti, a čas za pripravo planov je pravi sedaj. Razmišljava kdaj, če sploh kdaj, in od kod bi letela domov. Ena možnost je Indonezija. No, do tja je potrebno še pripluti in zato sva se najprej lotila bližnjih, vmesnih, destinacij. Najbližja je fidžijski otok Rotuma, ki je Port of Entry in tam bi bilo za naju najlažje, da se odjaviva. Ampak, po prvih informacijah od znancev, ki so to hoteli narediti, je to bolj kot ne mission impossible. No, se bova pozanimala pri uradnikih, ko prideva do njih. Itak morava tja, da dobiva žig s podaljšano vizo v potna lista. Enkrat ta mesec.

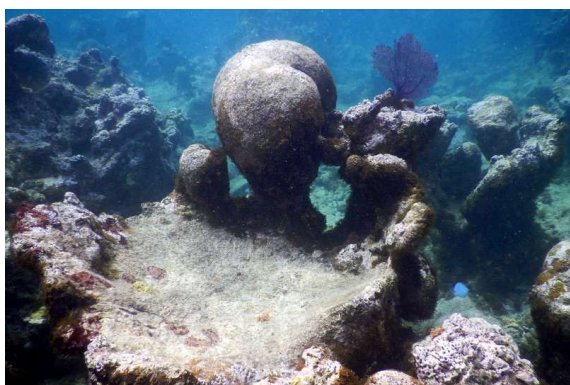
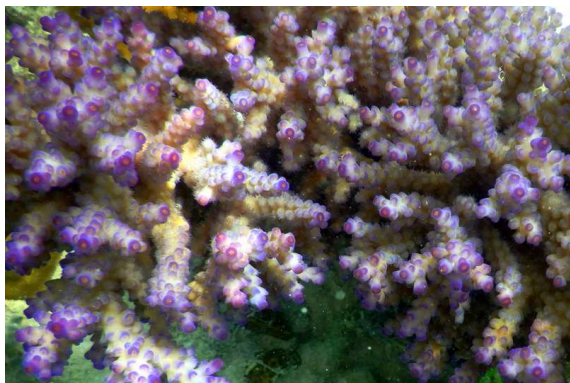
Kot kaže vremenska napoved sedaj, bova Vulago zapustila v soboto.

sva danes ostala kar na istem sidrišču

danes ni bilo prave volje za snorkljanje, pač pride kak tak dan ...zato bodo včerajšnje fotke

morsko kumaro sem zmotila pri hranjenju; s palčko sem ga dregnila in se je čisto potegnil vase= tudi ta vrsta je zelo dolga, preko enega metra

tudi na tem koncu naravni mostovi

3. julij 2025, četrtek

Vulaga, Fiji

Ponoči se je veter še dodatno obrnil in je bil proti jutru že severno od vzhodnika. To ni več bajer, kot je bil prejšnjo noč, ko je pihalo iz jugovzhodne smeri. Zunaj je 5-6 Bf s sunki vetra nad 30 vozli in vetrnimi valovi preko 2 m. V laguni in v zavetrju je vetra do 20 vozlov in vala do 10 cm. Za junake je zunaj ravno prav, za naju je notri preveč.

Prestaviva se za pol milje. Predvsem zato, da nisva vse dni na istem mestu. In da gre Vesna v snorklanje na novo mesto. Pa tudi, če ne bi šla. Ni bilo za v anale, pove.

Jaz si ogledam podvozje. Groza! Tista lokalna barva za deset evrov jih še toliko ni vredna. Barka je že po dveh mesecih vsa poraščena. Malo jo očedim ob strani, pa ne bo kaj dosti efekta, se mi zdi. Le aluminijasta noga saildriva je kot nova. Pobarval sem jo s Seajet barvo, kupljeno še na Curacau in mi jo en liter ostal. Pravzaprav sem jo uporabil le zato, ker je kompatibilna z aluminijem, lokalna barva pač ni. Kakorkoli, na saildrivu se ni prijelo nič, čisto nič, na trupu imava pa šope alg.

Navionics me je danes presenetil. Na telefon sem si hotel namestiti karte za JV Azijo in sem zgroženo ugotovil, da jih sploh ni. Na chartplotterju jih imam, za telefon jih pa sploh ne morem kupiti. Pa sem bil prepričan, da Boating aplikacija z navionicsnovimi kartami pokriva cel svet. Tudi indijskega oceana ni. Pa poklepetam z AI-jem. Jasno, kaj ne veš tega, je strumen. Cepec! In kaj mi svetuješ? Uporabi (xxxxx - kitajske pismenke), svetuje. In iščem po spletu nekaj, kar niti ne vem, kaj piše (copy-paste naziva v pismenkah pa dela). In najdem in naložim in poženem in dela. V kitajščini! Bejž se solit, AI! Zbrišem in si naložim stari dobri OpenCPN, ki sem ga uporabljal že pred desetletjem. Tudi karte od takrat še najdem v svojem arhivu. Pa smo spet tam, kjer smo že bili v časih, ko še niti mobilne telefonije ni bilo povsod. Sedaj smo pa v dobi Starlinka. In kaj mi to pomaga?

Malo sva prestavila na novo lokacijo

okoli otočkov je bilo tudi ob plimi premalo globine za snorkljanje

bile so predvsem trde korale, ogromne glave; želva desno zgoraj me je prehitro zaznala

na tleh, kar tako nekje je ležal šopek koral; vzela v roke le za fotko in jo vrnila na peščena tla

nekaj fotk trdih koral fotografirano čisto od blizu

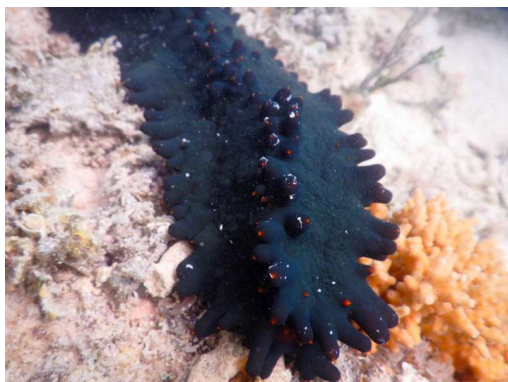

Sarcophyton glaucum , znan tudi kot usnjata korala muho ali groba usnjata korala , je pogosta vrsta mehke korale- spodnji del je oranžna spužva

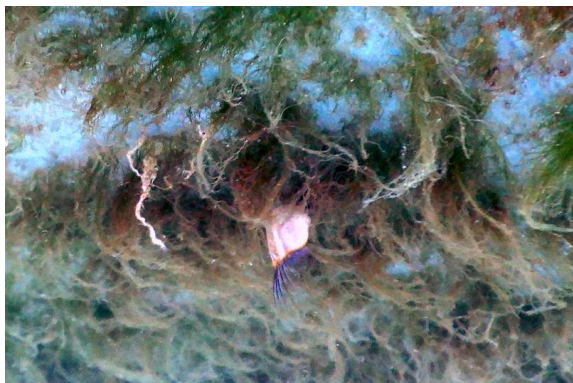
to je bilo na ježu za kamuflažo

Stichopus chloronotus je vrsta morske kumare

majhen, kakšnih 5cm velik Blackspotted Sea Cucumber (*Pearsonothuria graeffei*)

takole pa zgleda Mala spodaj: od alg tudi školjke, polži

pogled na plažo ob sončnem zahodu

4. julij 2025, petek

Vulaga, Fiji

Miran mi zjutraj vacapa, da bo Navionics do jeseni izdal karte tudi za Indonezijo. To je dobra novica. Imel bom dvoje različnih kart, če bo le Navionics mož beseda.

Vreme pravi, da jutri lahko greva dalje. Danes so zato na sporedu zadnje priprave. Narediva vodo, da jo imava dovolj za naslednja dva tedna. In narediva roštilj, da se končno po dolgem času najeva spodobne hrane, tako po okusi, kot po količini.

Snorklanje tukaj ni aktualno, je pa aktualen izlet z dingijem na otoček, za katerim sva sidrana. Eden redkih je, ki to omogoča. Na enem delu ima peščeno plažo in ne le gobasto izpodjedene vulkanske skale. Nenaseljen je in tisti del, ki je dostopen, močno spominja na atole. Peščen in porasel s kokosovimi palmami. Sledi človeka so tudi očitne. Vse polno je lupin školjk in rakov ter improviziranih ognjišč. Predatorji so imeli zabavo.

Midva se voziva z dingijem in kuriva bencin. Domačini jadrajo in kurijo veter. Takega čolna, s katerim so jadrali, že dolgo nisva videla. Lepo! Posadka treh ga upravlja proti vetru. Pa sem nekje prebral, da Melanezijci niso niti približno tako dobri pomorščaki, kot Polinezijci...

pogled na plažo s strani kjer sva midva sidrana

in to je plaža na drugi strani tega otoka; Tone me je tukaj dal dol z dinghija, šel na drugo stran otoka (prva fotka), ker je bolj mirno

neka vrsta pinje

vreme je danes zelo sprejemljivo od oblačnosti do sonca

očitno se na tem otočku ukvarjajo s kopro

koliba sredi otočka

na otočku je en petelin, večkrat ga je slišati na barko kako kikirika...jasno, da ga nisva srečala

Mala za otočki

že nekaj časa poslušam kritiko zaradi majhnih porcij mesa; no, danes je bilo 70dkg mesa za oba; kasava kot priloga in bakina tajna (skrita rezerva)

domačini jadrajo po zalivu - najprej so imeli svetlo jadro

potem so pa se ga zamenjali z rdečim; čoln je bil tradicionalni polinezijski

iza oblakov se skriva sonce

5. julij 2025, sobota

Vulaga - Dravuni, Fiji (1. dan)

Otok se zadnji dan izkaže za prečudovitega. Sidrni vinč noče delat. Pravi, da nima podatka od števca verige in zaradi moje varnosti pač ne bo vrtel vinča. Buča pametna! Kaj si se tudi ti nalezel AI-jevske pameti? Sedaj ne grem tega popravljat, sidro potegnem ven tako, da daljinec vsakih nekaj metrov verige, ko ugotovi, da nima podatka od števca, kresneva okoli ušes in ven potegne naslednjih nekaj metrov. Na koncu daljinec verjetno že pošteno bolijo ušesa, ampak sidro je pa pospravljeno. Tudi vgrajena VHF postaja ne dela. Prečudovito!

Skozi prehod sva šla by-the-book glede na plimske karte. Takrat, ko je slack. Ampak. Plimske karte niso by-the-book usklajene z naravo. Tri in pol vozle toka naju izpljune v ocean v smeri točno in precizno v sonce. Na srečo zunaj ni bilo prevelikih stojnih lomečih se valov. Ker nisem nič videl, tega prej tudi nisem mogel preveriti. V popolnoma jasnem sončnem dnevu sva plula po lastnem tracku na telefonu.

Ko so vse te težave mimo, se spravim popraviti sidrni vinč in VHF. Oboje popravim. VHF potem dela, sidrni vinč bom pa

preverjal, ko bo manj rolajočega vala. Morda šele v laguni. Moram iti na premec, odpreti sidrnik in preveriti, ali se bo odvilo in nazaj navilo nekaj metrov verige.

Srečava delfine. To je dober znak. Gradnja intergalaktične obvoznice se torej še ni začela, čeprav so jo že trasirali. Vsaj tako se zdi. Dve rumeni boji in velika VHF antena sredi morja. Zadeva je vidna na AIS s čudnimi znaki. Zanimivo, globoko v teritorialnih vodah Fidžija so Kitajci postavili svoje trnke. To je precej neverjetna obrazložitev. Bolj logično je, da so vesoljski gradbinci postavili traso hipergalaktične obvoznice. Ampak, kaj potem tu počnejo delfini? Komplicirano...

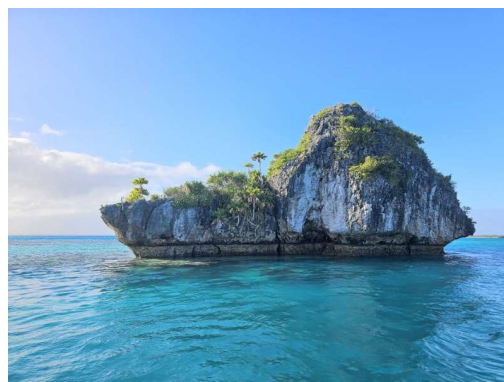

pa še zadnje fotografije iz otoka Vulaga (Fulaga)

18 dni sva bila tukaj, kar je za naju neobičajno

otok simpatičen, laguna super, nešteto majhnih otočkov v obliki gobic, podvodni svet tudi kar v redu in zelo veliko sidrišč kjer si sam

še zadnji otok pred preходом

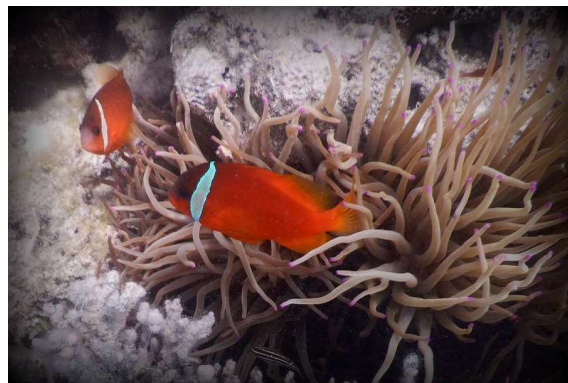
hja, toka sva pa kar imela 3,5 vozla, sva računala, da ga skoraj ne bo

fotografija sicer ne pokaže kako je to, ko imaš toliko toka, sva ga pa midva občutila

cel dan je bila ribiška palica v vodi, Tone je še en trnek zamenjalizplen je nula...smo jedli govedino na azijski način

vinaka Vulaga

6. julij 2025, nedelja

Vulaga - Dravuni, Fiji (2. dan)

Ponoči ni bilo delfinov in ni bilo vesoljskih gradbincev. In ni bilo vetra. Počasi motorirava skozi noč, ki jo do pol dveh zjutraj razsvetljuje luna. Morje je mirno in spanje je možno v sprednji kabini. To je v redu, kajti zadnja je vroča in hrupna, v salonu sva pa ležišče že pred časom zamenjala za mizo.

Loviva ribe z edino vabo, ki jo še imava. Velika vaba za ogromne ribe. Če se kaj ujame, bo tako veliko, da tega skoraj sigurno ne bom mogel potegniti na palubo. Enkrat je sicer rolica za sekundo močno zapela, pa se je riba osvobodila. Pustila nama je vabo, to je dobro. Slabo je pa, da je toliko skrivila trnek, da ga brez klešč ne morem poravnati. V gobcu je močnejša, kot jaz v rokah.

V Dravuniju je potrebno narediti obred sevusevu za ta in nekaj sosednjih otokov. Ampak, danes je nedelja in nama to nič ne diši. In verjetno ne paše niti domačinom. Ampak. Taka so pravila. Ko se sidraš, je potrebno takoj (v razumnih časovnih okvirih, jasno) opraviti sevusevu. Če bi prišla ob enih popoldan, bi morala na obalo (in potem še k večerni maši, se bojim), še se sidrava pozno, se lahko izgovoriva in zadevo prestaviva na jutri. Vetra je bilo preko dneva 3-4 Bf z boka ali polkrme. Idealno za Malo. Dopoldan sva lepo jadrala, ob dveh popoldan sem jadra skrajšal za viharne razmere in barko toliko upočasnil, da je šlo najino sidro v vodo sinhrono s soncem. Voila!

tukaj naj bi bilo supertruper snorkljanje....hm, so taki brakerji, da bi bilo noro težko snorkljati

otoček Vanuakula je v obliki srčka ... vsaj tako je videti na zemljevidu

pred nami Dravuni otok; Mala prevozila 185 milj iz Vulage do sem

sonce je že zahajalo, ko sva se sidrala

menda 1xna mesec pristane kruzerca; verjetno manjša, ker otok je majhen

za razliko od prejšnjega otoka so tukaj gorele luči v vseh hišah

moral bi biti pomol, pa ga ni videti; mogoče pa letos kruzerca ne vozi več? bomo jutri na sevusevu vse zvedeli

njiva je videti slabo obdelana

7. julij 2025, ponedeljek

Dravuni - Namara - Dravuni, Fiji

Po zajtrku, ob desetih dopoldan, se odpraviva na sevusevu. Ponton za dingije, ki je viden na satelitskih slikah, v naravi ni viden. Domačin pove, da ga je odnesel "bad weather" in da zato tudi kruzeric nimajo, ker le-te nimajo kje izkrcati svojega carga. Stebri za ponton so še vedno lepo stoječi, ponton brez vidnih poškodb je lepo zložen na obali in imam vtis, da pač ne želijo imeti turistov. Ali pa od države izsiljujejo penize. Kakorkoli, s poslovno logiko zadeva nima veliko skupnega.

Sevusevu mine ekspresno (ko enkrat poglavar pride), v telegrafskem slogu poveva kdo sva in od kod prihajava, dava yangono, dobiva bivalno vizo in obred se zaključi. Klirana sva za nekaj otokov, ki so v njihovi lasti. No, na nekatere ne smeva, ker je tam hotel, na druge ne moreva, ker nimajo ustreznega sidrišča. Ostane nama le dve milj oddaljena Namara.

Pa pojdemo tja. V odprtem zalivu se je skoraj nemogoče sidrati, toliko je koralnih glav. Je pa voda zato tako bistra, da se s palube vidijo vse podrobnosti na tleh. Na obali je nekaj turistov, ki so jih pripeljali iz sosednjega otoka z resortom in

letališčem. Takim, na vodi. Hidroplan danes vidiva večkrat.

Vesna gre snorklat, pogled na bistro morje in množico koralnih glav je vzpodbuden. Še bolje je ob obali, kjer je greben precej bogat. Sidrišče je sicer dobro zaščiteno pred sedanjim vetrom, se pa bojim, da naju ponoči zavrti, ko naj bi veter malo spremenil smer. Kljub floatanju verige bi se lahko kam zapletla. Dolgo premišljujeva in si ogledujeva svet pod nama in na koncu se odločiva, da se premakneva nazaj na dve milji oddaljeni Dravuni, kjer je preverjeno dobro sidrišče. Za mirno spanje.

pogled pod barko preden se odpravim med korale - je Tone potem eno uro čistil barko , tako ,da je vsaj malo odstranil alg

Blushing Corals Genus *Cladiella*

Yellowmargin triggerfish (*Pseudobalistes flavimarginatus*)

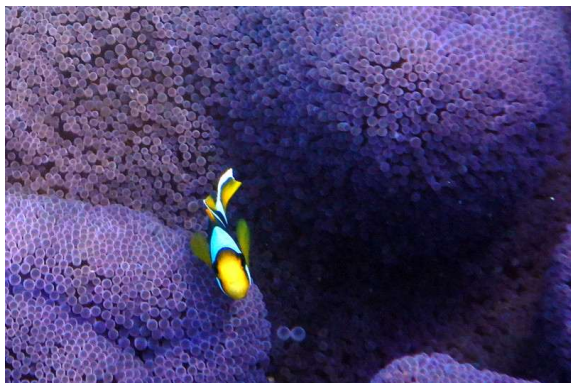
Leopard Blenny
Exallias brevis

čudovit koralni gozd, korala na koralo, večinoma trde korale; veliko majhnih rib

Damsselfish s čudovito koralo

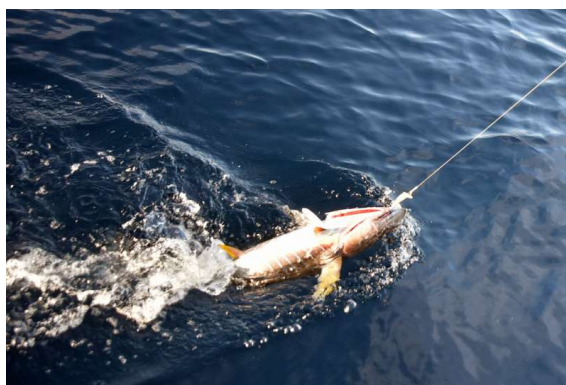
vijoličnih anemon pa se ne spomnim, da bi prej videla

velika butterflyfish

nenaseljeni otoček Namara so si turisti iz sosednjega resorta (kamor mi nimamo dostopa) danes rezervirali plažo za počitek itd...

postavljen tudi neki kiosk za pijačo, ki očitno ni odprt

ko so turiste odpeljali, so vse pospravili, le te zapičene kole so pustili ... ah ja ...

eden izmed hitroplanov, ki so danes leteli nad nami

8. julij 2025, torek

Dravuni - Buliya, Fiji

Mirna noč, jutro je oblačno. Prestaviva se. S tem bova prebrodila oblačno obdobje in napolnila akumulatorje ter po skoraj dveh mesecih prišla na področje mobilnega signala. Starlink je ves ta čas delal brezhibno. Je pa tudi brezhibno kuril elektriko, toliko približno kot manjši hladilnik.

Prvo lokacijo si ogledava in ne sidrava. Preveč vala je in še oseka je odkrila skalni greben pred plažo, ki onemogoča pristanek dingija. Od tu bi lahko šla peš kozi gozd kokosovih palm do vasice na sevusevu. Obrneva se in sidrava na severni strani, kjer je mirno. Če bi želela na sevusevu, bi morala peš preko hriba do vasi. Pa sva domačinu, ki je tam dežurni, razložila, da tega ne bova počela. Takoj razume in najde rešitev. Če imava kavo s seboj, ni potrebe, da hodiva v vas, bo kar on napravil sevusevu v imenu poglavarja. In ga je. Sedaj imava pravico bivanja na tem in še dveh bližnjih nenaseljenih otokih.

Sevusevu smo naredili na podestu (da, podestu, ogromnem podiju iz desk) pred zidano kopalnico in barčkom. To in še

veliko več objektov je ostanek snemanja reality showa Survivor. Ej, to je moralo biti res težko preživeti v tropskem raju, opremljenim z resort-like objekti, tekočo vodo in elektriko. In barom, kjer je še vedno lepo vzidan roštilj. Ja, tudi jaz bi se šel takega survivorja...

Popoldan gre Vesna v snorklanje kar z barke in preplava vso bližnjo (in daljno) okolico, polno koralnih glav. Nič novega, ampak lepo je vseeno bilo.

otok Buliya

na otoku so bili gradbinci-upam, da ne bo zrasel kakšen resort

med drevesi so skriti objekti, ki so bili namenjeni survivor showu

na tej strani otoka menda živi samo ena oseba

po koncu snemanja so pustili vse objekte na otoku-ki sedaj lepo razpadajo

dva toaletna prostora sva videla; zgledata dokaj nova (ali pa prenovljena?); načeloma v showu ni sanitarij-mogoče naknadno narejeno za turiste? hm, čudno

tudi ta lesen objekt razpada, vidijo se vtičnice? hm...

spet edini na sidrišču ...sva mislila, da bo na tem koncu več jadrancev, pa jih ni ...

do konca te strani otoka sem plavala....dve uri, bi še bila, pa je že malo temno postalo

korale na koralokoliko let je to rastlo, da je postal tak gozd in ga ni uničil noben ciklon

izredno malo mehkih koral sem videla, večinoma le trde

damselfish in Crown of Thorns-morska zvezda(glede na maso koral jih redko vidim)

9. julij 2025, sredo

Buliya - Vorulevu, Fiji

Ob osmih zjutraj naju pokliče Will. Po telefonu. Tukaj lahko, ker imava signal. Oddingirava na obalo po včeraj naročeno sadje in zelenjavo. Konkretno količino je prinesel, banane, papajo, kokosove orehe, jajčevce, pasijonko in limonino travo. Vsega skupaj slabih deset kilogramov. To je odlično. Vendar. Zaplete se pri plačilu. Nič noče. Točneje, lahko dava donacijo za skupnost. A-joj! Nimava pojma, koliko je potrebno donirati. Take količine na tržnici stanejo že kar nekaj denarcev. Želiva, da pove, koliko naj dava donacije. Pogajanja so trda in na koncu sva poraženca. Dava trideset fidžijancev (enajst evrov) in ko kasneje narediva miselno pokalkulacijo, vidiva, da sva dala premalo.

Potem se prestaviva na dve milj oddaljen nenaseljen otoček Vorulevu. Na otočku imajo mante svoje zavetišče. Včeraj sva tukaj videla jadrnico in Will pove, da so mu povedali, da so videli celo jato mant. Ob pol devetih zjutraj morava biti tam, pojasni. Takoj se nasmehneva, spomin na ogled geparda je še vedno živ. Takrat, v Keniji, smo se ob 17:45 postavili na razgledno ploščad, predse posadili teleobjektive in se ob 17:50 jezili, da gepard zamuja. Zamudil je toliko, da ga tisti dan sploh ni bilo na ogled. Divja žival, pač. Tudi mant danes ni bilo. Tudi mante so neukročene, netrenirane in nečipirane.

Je bila pa Vesna zato po dveh in pol urah navdušena nad reefom. Če ravno ni srečala mant, je pa zato srečala veliko rib na bogato obraslem grebenu. Bilo je vredno ogleda.

končno nekaj sadja in jajčevci ... banan nisva jedla že dva meseca, maracuje sploh ...

današnje sidrišče pri otoku Vorulevu

kar krepko za ovinek tega otoka sem plavala, takrat je bilo kar veliko vala, a mant ni bilo na spregled

velika razlika med včerajšnjim in današnjim snorkljanjem: tukaj bistveno več različnih rib in koral

včeraj sem rekla, da je zelo malo bodičastih morskih zvezd, no, danes jih je bilo kar veliko...ta se je lušno raztegnila in bila zelo velika

Christmas Wrasse (*Thalassoma trilobatum*)

kompletna avtomobilaska guma, to pa ne vem, če sem videla na Pacifiku ... le kateri ciklon jo je prinesel sem, saj tukaj ni avtomobilov?

ah, mimo mene je švignila in mirno plavala mimo mene...

christmas tree za Janjo ... vsepovsod so, na tej koralni pa so bile tako lepe različnih barv

ogromno anemon v družbi klovnnastih ribic

pa še ena baby bodičasta morska zvezda

ogromno je bilo tudi velikih trdih koral, kako velike so pokaže razmerje z mojo plavutko

10. julij 2025, četrtek

Vorulevu, Fiji

Ne bova se premaknila. Danes še ne. Tukaj je povsem v redu, morje je lepo, zelo bistro in primerno za snorklanje. Če greva v zaliv večjega otoka, bo blatno. Vreme nama še nekaj dni omogoča, da sva kjerkoli, potem se bo potrebno umakniti v varen zaliv, v nedeljo ali ponedeljek prihaja fronta z dežjem in vetrom iz vseh smeri.

Dopoldan mine ob kavici ter v on-line uradu fidžijskih immigracijskih oblasti. Zaposila sva za podaljšanje vize. To dela Vesna. Jaz službujem in pišem maile prodajalcem akumulatorjev. Rad bi kupil LiFePO_4 , vendar nisem optimist, da bi to dobil tukaj. A poskusiti ni greh.

Popoldne odplava Vesna v svet koral, jaz sedim pred računalnikom. Ja, "sedim pred" in ne "ležim pod", kot je bilo še nedavno. Temperatura je primerna za to, da sedim v salonu in delam.

Dan zaključiva z roštiljem. Mesa imava le še za tri obroke in pred sredo niti teoretično ne moreva priti do mesarije. Nobene

mesarije, ne glede na ponudbo v njej. Kriza bo. Slaba dva meseca je, odkar sva bila nazadnje v trgovini in najin zamrzovalnik ne pozna "unlimited plan", tako kot ga pozna Starlink. In ne da se ga napolniti preko interneta.

plaža je pripravljena (kopalna ploščad je spuščena), na vrsti je kopanje

danes sem šla na drugo stran zaliva, pa ni bila najboljša izbira; veliko starih koral, pa manj razgibano kot včerajšnji konec

gološkrkar, komaj opazila, velik max 2cm; Red: Nudibranchia Družina: Phyllidiidae sp

Yellow Puffer Fish

black-side hawkfish -Paracirrhites forster; Črnokrilni jastreb je plenilec iz zasede ; običajno preži na koralni glavi, oprti na trde prsne plavuti, pripravljen, da se požene na mimoidoče rake ali majhne ribe.-jaz sem pa vedno mislila, da meni pozira

danes sem videla vsaj deset bodičastih morskih zvezd; čeprav uničuje korale, so lepe za pogledati

Ta vrsta morskih zvezd ima več krakov. Dolgi trni jo varujejo pred sovražniki. Hrani se s polipi koral, ki jih požira tako, da jih obda z želodcem, ki ga izviha skozi usta. Prebavni sokovi prebavijo žive dele polipov, želodec pa vsrka hranilne snovi

Shortbodied Blenny je najprej poziral na koralih potem se pa hitro skril v luknjo

Zebrasoma scopas se prehranjuje predvsem z nitastimi algami. V ta namen ima specializirane faringealne zobe. Običajno jo najdemo na izpostavljeni strani grebenov in v lagunah, bogatih s koralami

čudovita sivo modra morska lilija

Meiacanthus oualensis-kanarski smuzik. Te ribe so povsem rumene barve z viličastim repom, srednji del repne plavuti je prozoren. v spodnji čeljusti strupene podočnike, podobne čeljustim. Ti zobje se ne uporabljajo za prehranjevanje, temveč za obrambo

pitje #bambuža# ob polni luni

11. julij 2025, petek

Vorulevu - Nabowualu, Ono, Fiji

Veter se je začel obračati in sidrišče ni več tako zelo mirno, kot bi si ga želela. Pa tudi Vesna je preplavala in pofotkala vse, kar se preplavati da. Greva dalje. Štiri milje proti jugu je lep zaliv, kjer bi se lahko ustavila za plavanje. A kaj, ko je treba najprej narediti sevusevu v vasi, ki se nahaja v naslednjem zalivu. In pred vasjo je blatni plato, ki se ga z dingijem lahko prečka le ob plimi. Ta bo danes zvečer. Kaj storiti? Odločiva se, da se sidrava in počakava do večera, čas pa izkoristiva za delo.

In prav sva se odločila. Če bi rinila na sevusevu preko dneva, pustila dingi tam, kjer zmanjka vode in odkorakala v vas po blatnem dnu, bi bil le-ta ob povratku sredi morja. Broditi po morju do bokov, ko je človek svečano oblečen, pa meni ni v največje veselje. Uro pred sončnim zahodom sva se odpravila in prišla malo pred plimo z dingijem čisto do obale in malo po plimi naju je še vedno pričakal v vodi. Pravilno časovno planiranje na tem koncu sveta, kjer vasi ne poznajo pomolov in je dno zelo položno, je sila pomembno. Bibavice je ob polni luni za meter in pol.

Nabouwalu je vas duhov. Pravzaprav sta to dve, z mostom povezani vasi. Obe skupaj premoreta le 33 duš. Ostali so se izselili, večinoma na Viti Levu. Nekaj časa tavava med zapuščenimi hišami, dokler naju ne najde Izak. On sicer ni poglavar vasi, je pa vladni zastopnik za ne-vem-kaj in village clear-in (v prevodu: sevusevu) lahko naredi v imenu poglavarja. Če se strinjava. Strinjava se, jasno. Postopek je bil hiter in enostaven. Za njega. Za naju prav nič. Gospod je govoril tako nerazločno, da sva njegov (skoraj) monolog komaj kaj dešifrirala. Večinoma nama ni bilo jasno ali govori v fidžijanščini ali angleščini. Ali pa v jeziku katerega izmed še neodkritih planetov ene izmed zvezd v Andromedi. Pa ni izgledal, kot vesoljec.

otok Ono, Blue lagoon - tukaj sva se imela namen najprej sidrati, a kaj, ko je praviloma treba prej narediti sevusevu

...

..tako, da sva se potem sidrala pred vasjo Nabowualu otoka Ono

okoli zaliva so dokaj visoki hribi

in po dolgem času smo v enem zalivu sidrani dve jadrnici, Amerji imajo danes ponoči izpluti

po opravljenem sevusevu naju je do dinghija spremljal Isac

vasica je urejena, videti je kar nekaj zapuščenih hiš, pa tudi ostale niso v ravno super stanju

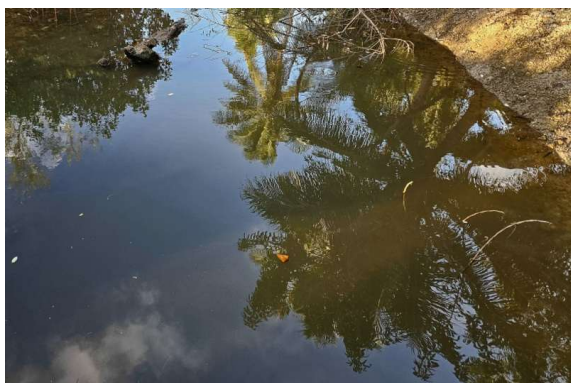
celo nekaj cvetočih grmičkov; razen Isaca nisva srečala nobene druge osebe; nekaj jih je šlo v ribolov, kje pa so ostali?

del poti iz vasi do obale je betonirane

kdo ve ali ročno kosijo travo ali pa imajo tudi tukaj že bencinske kosilnice?

odsev v potoku

skoraj ob sončnem zahodu sva se vrnila na barko

12. julij 2025, sobota

Nabowualu, Ono, Fiji

Dopoldan se predstaviva okoli ovinka, kjer sva si že včeraj ogledala lepo zaplato mivke med koralnimi glavami. Računava, da bo snorklanje tukaj v redu. Pa še mobilni signal imava, da ne bo potrebno kuriti elektrike za Starlink.

Vesna gre takoj v morje in v morju ostane toliko časa, kolikor ji zdrži baterija na fotiču. To je pa kar precej ur. Na žalost pa snorklanje ni bilo vrhunsko. Deja-vu.

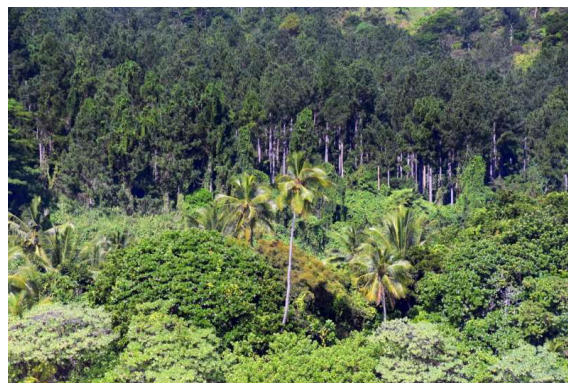
Jaz se spravim narediti vodo, nekaj sto litrov sva jo potrošila v zadnjem tednu. Tukaj imava lepo priliko, da jo narediva, morje je bistro in čisto, sama sva in z generatorjem nikogar ne motiva.

Malo se tudi mailam z dobavitelji akumulatorjev. Kasneje še skupaj z Vesno iščeva po netu. Eh, kako je to poceni in enostavno v Sloveniji in kako je komplicirano in drago na Fidžiju. Saj, moje baterije so še v redu za takole potepanje, kot ga imava sedaj, ko so dnevi sončni in se vsak dan malo premakneva. Ko prižgeva motor, dopolniva baterije. Za daljše pasaže ali oblačne dni pa bi si počasi morala omisliti nove. Precej preko tisoč ciklov že imajo obstoječe, kar je za svinčene baterije že precejšnja starost.

Zvečer se vrneva nazaj pred vas, kjer morje čisto mirno. Blizu je in za miren spanec se splača pluti deset minut.

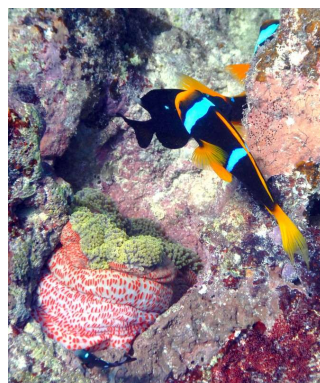
ob desetih dopoldne sva že sidrana pred Blue lagoon otoka Ono-na koncu tega zaliva sem se obrnila in šla v drugo smer

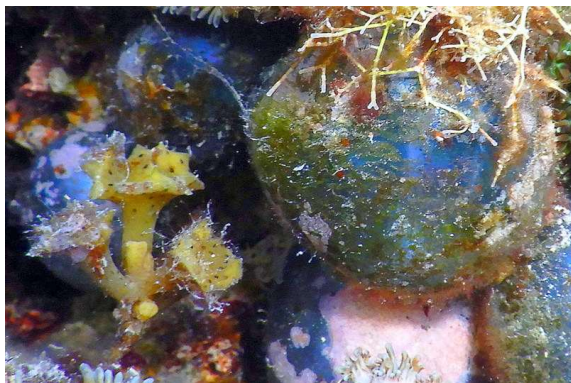
zanimiva poraščenost te strani otoka: pinje in različna listnata drevesa; so pa na to plažo privedjale 4 turistične barke, k sreči ne za dolgo

čudovita anemona, se ne spomnim, da bi kdaj prej videla to vrsto

seveda se na anemoni pasejo klovnaste ribe

velike sea pearl v družbi xx? rumena lisička ... pogrešam gobarjenje

danes je bilo kar naporno snorkljanje, kar dosti vala je bilo in marsikje zelo plitvo morje; ogromno tovrstnih koral do gladine morja

majhna, cca 3cm *Pomacentrus bankanensis* Speckled damselfish

Rochia nilotica morskega polža iz družine Tegulidae

Conus marmoreus -marmorirani stožec je vrsta plenilskega morskega polža iz družine Conidae, stožčastih polžev. prehranjuje predvsem z morskimi mehkužci, vključno z drugimi stožčastimi polži. Ta polž je strupen, tako kot vsi stožčasti polži

Tectus dentatus, splošno ime zobata zgornja školjka, je vrsta morskega polža, morskega polžev iz družine Tegulidae. Zanimivo je to, kako so polži prekriti z mahovnjakom (neka vrsta koral)

no, na tem koncu tega zaliva sem se obrnila ... danes bila slabe tri ure v vodi ...iskala, iskala nekaj novega, zanimivega

...in današnji dan zaključila pred Nabowualu vasjo na otoku Ono ... lahko noč

13. julij 2025, nedelja

Nabowualu, Ono - Naigoro, Kadavu, Fiji

Soseda, s katerima smo bili sosedi tudi na Vulangi, naju prideta pozdravit in oddingirata pet in pol milj na ogled mant. A se vrneta po pol milje. Zunaj je vala preveč za dingi in za plavanje. V zalivu je mirno. Midva se bova premaknila drugam, ona dva ostajata.

Cikcakanje med reefi je bilo uspešno. Sidranje na uradnem sidrišču ne. Ne vem, kdo je izbral to sidrišče in ga opisal na Navionicsu. Niti ni dobro zaščiten, niti zelo prostorno, niti nima primernih globin za sidranje. Nadaljujeva globlje v zaliv, globine lepo počasi padajo od 30 metrov proti nič. Sidrava se na devetih metrih, sto metrov od najbližjega reefa. Če le ponoči ne bo prehudo, bi to moralo biti v redu.

Popoldan mine v čaščenju različnih vrednot. Midva službujeva, domačini so pri maši. Sevusevu ne želiva delati ob nedeljah in danes imava tudi dobro opravičilo. Ob oseki se na obalo ne da. Plima bo ponoči (ko ne bova hodila na obalo) in pa jutri zjutraj. Noč je že, ko se nama v zalivu pridruži jadrnica. Zanimivo bi bilo vedeti ali je vplula z uporabo satelitskih slik ali po lastnem tracku.

najino današnje sidrišče pri vasi Naigoro

zaliv je zelo globok a ima kar dosti koralnih grebenov

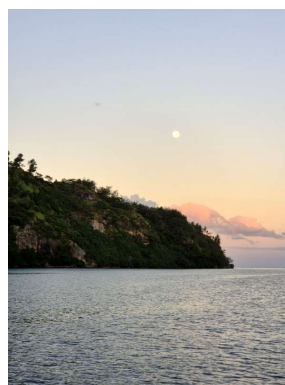
tole vasico sva videla med plovbo do otoka Kadavu ... saj vasi je veliko, a ta izstopa s svojo preveliko cerkvijo

vreme je več ali manj bilo danes oblačno in malo vetrovno; voda kalna, ni bilo kakšne volje za plavanje

to luno je pa Tone slikal včeraj zjutraj in to s telefonom ... odlična fotka!

luna v zahajanju

14. julij 2025, ponedeljek

Naigoro, Kadavu - Naqara, Ono, Fiji

Urnebes naj bi se začel včeraj pozno popoldne in končal danes ob zori. Časovno so ga vsi modeli odlično zadeli. Moč vetra pa kakor kateri, med 2 in 25 vozli je bilo napovedanega, največ ga je napovedal avstralski ACCESS in najmanj nemški ICON. ICON je imel precej bolj prav. Nekaj dežja je padlo, veter se je vrtel od severovzhodnika preko severnika in zahodnika ter na koncu končal kot južni veter. Midva sva končala točno nad sidrom. Torej vetra na koncu ni bilo niti toliko, da bi verigo potegnil po dnu. Ej, da bi se vsi napovedani urnebes tako iztekli! No, ni pa bilo povsod tako, prijatelji iz Vude poročajo, da v marini niso mogli spati, tako je treskalo.

Kmalu izplujeva. Sevusevu bova naredila, ko se vrneva. Če se vrneva. Včeraj nisva šla na obalo in danes ne bova šla, torej ne vidim vzroka, zakaj se ne bi obnašala kot pobalina in se ne bi držala tradicije. Saj ne, da bi mi bilo žal za korenino, ampak dingirati se preko reefa, gaziti po blatu in potem poslušati rituale samo zato, da sva sidrana, se mi ne ljubi. Vasi si pa tudi ne bova ogledovala. Sva jih kar nekaj že videla in vse so enake.

Prestaviva se nekam na snorklanje. Ker imam svoj track, lahko med koralnimi glavami tudi jadram. Loviva ribe. Ena se ujame in uide. Pusti pa tako skrivljen trnek, da ga ne morem več popraviti. Ko ga skušam poravnati s parom klešč, se odlomi.

Ko zapustiva zaliv, kjer je bilo, kot na jezeru, začutiva valovanje preko reefa. Rolajoče je in sidranje v takem ni po najinem okusu. Niti ni snorklanje v takih pogojih po Vesninem okusu. Preveriva potencialno sidrišče in se takoj obrneva ter sidrava v mirnem zalivu. Sevusevu bova opravila tako, kot včeraj. Ne bova ga.

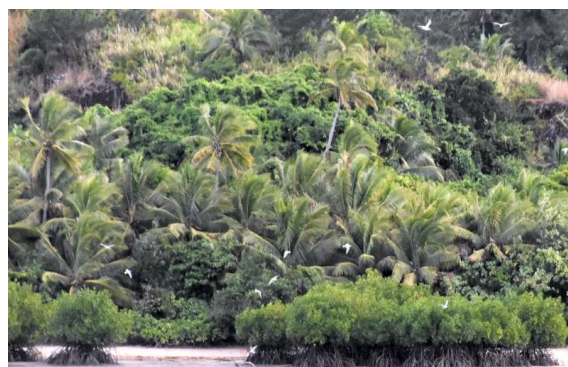
jutranji pogled na vasico Naigoro na Kadavu otoka

vasica Naqara na otoku Ono

in tudi v vasici Naqara je največja stavba cerkev, ob šestih zvečer so že klicali k maši

danes cel dan oblačno; višek oseke, ptičev polno, ki so prišli samo pobirati hrano v reef

15. julij 2025, torek

Naqara, Ono - Suva, Viti Levu, Fiji

Ob zori dvignevala sidro in izplujevala. Napovedan bočni veter je skoraj krmni in hitrost je temu primerna. Vreme je oblačno in ko pogledam proti Viti Levu, nad Suvo dežuje. Upanje, da bo dež minil je bilo prazno. To ni tropski naliv, to je novembrski dež, bolj rosenje, kot dež. Še med plovbo se odločiva, da ne greva na kopno. Tudi v rosenju bi bila na koncu čisto mokra.

Preberem si, da je luka polna potopljenih ladij. Te komentarje s forumov običajno jemljem z rezervo, a danes so se izkazali za resnične. Toliko razbitin na tako majhnem koncu ne pomnim, da sem že kje videl. Deset ali petnajst sva jih obplula na dveh-ali-toliko miljah, ko sva priplula skozi prehod v koralnem obroču. Očitno jih ne odstranjujejo in se jih je toliko nabralo v vseh teh letih, ko ladje niso več lesene, in ne zgnijejo same od sebe. Cvetka je potopljena ladja sredi sidrišča za jadrnice. Ob oseki je vidna, ob plimi ne. Da pa bi preprečili dodatne nesreče, so nanjo enostavno privarili kol z dvema krogla na vrhu (znak za izolirano plitvino).

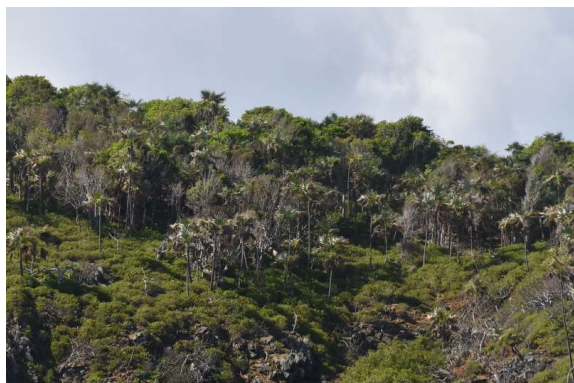
Globine na sidrišču so nekaj metrov, blato. No za blato imava recept, za s polivinilom pokrito blato pa ne. Že na sonarju se vidi, da je dno čudno, ko pa sidro ne prime in ga potegneva ven, je polno s plastičnimi vrečkami pomešanega tekočega blata. Na tako podlago ne prime niti deset sider. Prestaviva se dvesto metrov stran od yacht cluba na večjo globino, kjer sonar pokaže običajno blatno dno. Tako je v redu, le dingiranje na obalo bo daljše.

vidljivost iz barke do mesta Suva je zelo slaba;navkljub temu vidimo stolpnice... to pa res nič ne paše na Pacifik

ta razbitina je pa že dolgo tukaj, če je že tako visoka palma zrastle v njej

najprej sva se hotela sidrati blizu te razbitine, pa sidro ni prijel in ves čas rosenje, megla, kot, da sem v Ljubljani novembra

16. julij 2025, sreda

Suva, Viti Levu Fiji

Današnji dan... bolje, da ga ne bi bilo.

Na Fiji dobiti robo preko neta je zgodba zase. Če pa so to še baterije, pa še toliko bolj. Nevarna roba. Ne sme na frčoplan. Ampak. Na UBuy.fj sem našel baterije, ki bi jih kupil. Dostavijo jih na Fiji. Povedo ceno za baterije, ki je ugodna in ceno prevoza, ki je ubijalska. Vse v fidži dolarjih. Pretvorim to v evrčke po tečaju ECB in se strinjam. Plačam. Plačilo se izvede v ameriških dolarjih in je (tudi po navzkrižnem preračunavanju) za slabih 20% nižje, kot bi moralo biti (ok, si mislim, najbrž so bile prej cene z davkom, sedaj so brez, kar je nekako logično). Potem pride SMS od banke, kjer je spet nekaj manj evrov, kot bi jih moralo biti (kljub bančnim tečajem, ki so slabši od srednjega tečaja ECB). Še bolje! Čas za slavlje.

Greva na kosilo in pijačo v yacht club. Proslavljava.

Sledi šoping. Vesna po hrano, jaz po rezervne dele. Nekaj kupim, nekaj mi obljubijo za jutri. Kar kupim, kupim napačno. No, saj zamenjam, a vseeno. Slab dan je to.

In ravno, ko sem potolažen, da sem zamenjal v redu, prileti SMS iz UBuy. Od carinika Trumpa je: "We are sorry to inform you that the product(s) you ordered is restricted to ship by the customs regulations". Denar bodo vrnili v dveh tednih. Me prav zanima po kakšnem tečaju? Pa tako sem že bil vesel, da sva rešila en velik problem. Problem, ki ga v EU ni. Vendar, mi smo na Fidžiju, državi brez kritične mase potrošnikov in brez lokalnih skladišč.

Plan B. Ampak kakšen je pa lahko plan B, če imajo v celi državi v samo eni trgovini LiFePO4 baterije za neskončne denarje (7.200 € za pičlih 600 Ah, sedemkrat dražje, kot primerljiv produkt v Sloveniji)? Plan B, vse tako kaže, bo nakup poceni svinčenih akumulatorjev za eno leto in potem zamenjava v kakšni deželi, kjer se bo to dalo narediti. Ali pa bo morda plan C?

Spet greva na pijačo v yacht club, tokrat od žalosti. No, vsaj happy hour je...

en del nakupa je Tone odnesel na barko, kasneje sem kupila le še nekaj mesa: svinjsko lokalno, pa nekaj govedine ...jutri dalje

royal yacht club - ena oštarija s hrano (slaba izbira) in kafič

R.S.Y.C. menda obstaja že od 1932 leta

živela ekologija

pogled iz kokpita

17. julij 2025, četrtek

Suva, Viti Levu, Fiji

Dopoldan mine v obujanju naših akumulatorjev. Kaj pa, če so samo toliko izpraznjeni in sulficirani? Pa dajmo. Zaženem generator in poskušam spraviti akumulatorje v evilizacijo. Pa ne gre. Kar filajo se in filajo, faza absorbcije traja in traja. Toliko, da prej omaga polnilec, kot akumulatorji. Opoldne obupava še midva in prekineva seanso. Če so res samo izpraznjeni, potem se bodo filali še cel dan, da se bodo nafilali na 100% SOC. Ampak, mislim, da so iztrošeni. Nafilajo se ne, segrejejo pa. To ni dober znak.

Greva v poizvedbo za novimi. Najprej v tovarno, kjer jih delajo. Točno take imajo, kot jih imava sedaj, cena je zelo konkurenčna. Ok, če ne najdeva nič drugega, potem imava rešitev. Še v dve trgovini se odpraviva, kjer obljubijo, da nama dobavijo litijeve iz Avstralije. Z ladjo, v nekaj tednih. Če bo cena v redu, potem lahko tudi počakava kak dan, da pridejo. Jutri bomo videli, kako bodo odreagirali s ponodbami. Indijcem nikoli povsem ne zaupam.

Sledi izlet v shopping mall na kosilo. Jeva sicer spodobno fast food hrano, vendar po gostilniški ceni. Jah, lepa nakupovalna zgradba v centru glavnega mesta. Saj pri nas je enako.

Če je dopoldan ves čas deževalo, se je popoldan končno naredilo sončno vreme. Sprehod po Terry Walku naju pripelje do frizerja. Nazadnje sem bil ostrižen pred tremi in pol meseci. Striže me oseba, za katero dolgo nisem vedel, ali je ona ali ono. Strigla je dobro, bila je prijetnega videza z bujno ter zanimivo urejeno pričesko. Na koncu se je le izkazalo, da je bila ona.

dobra reklama

v centru Suve

Terry walk

ko sva vstopila v salon, so bile frizerke same Fidžijanke...uf, a bodo znale striči gladke lase? pa je bilo kar ok

kar nekaj shopping centrov premore Suva - kakšna razlika, če pomisliš na ostala malce oddaljena otočja

Pristaniško pročelje, prej znano kot stavba Burns Philp, sta verjetno okoli leta 1901 zgradila James Burns in Robert Philp, ki sta leta 1883 v Queenslandu v Avstraliji ustanovila trgovsko partnerstvo z imenom Burns, Philp & Company

promet v Suvi je v samem centru obupno gužvast;večina vozi umirjeno

današnji taxist je pravil,da je Suva nevarna, da je veliko kriminala ipd;zato on svojo 14 letno hčerko vedno pelje domov iz šole in svoj pametni telefon pušča doma, da mu ga ne ukradejo ... da naj ne govorim z neznanimi,ker me lahko ta čas okradejo

18. julij 2025, petek

Suva, Viti Levu, Fiji

Sinoči sem najslabši par baterij odklopil in zjutraj sta bila preostala dva para bolj polna, kot včeraj vsi trije. Torej niso samo izpraznjene. Definitivno. Odločila sva se, da kupiva nove. Nekaj, kar je na zalogi. Ali pa skoraj na zalogi. Liti je to niso. Tudi tisti, ki so jih obljubljali z ladjo iz Avstralije, so dali rep med noge. Ah, Indijci... Ampak, vseeno bolje, kot Amerji, ki so pobrali denar in šele potem ugotovili, da jih ne morejo dobaviti.

Vsekakor pa baterij ne bi prevažal z dingijem na barko. Za jutri imava obljubljen privez v yacht clubu, pa se izkaže, da ga tisti, ki se je naselil tja ne misli še zapustiti. Celoten kraljevi jadrlni klub, ustanovljen 1932, premore le dva priveza za goste. Zmenila sva se, da prideva na njihovo črpalko v ponedeljek ob visoki plimi in takrat natočiva gorivo ter zamenjava še akumulatorje. Morda je tako še bolje, globine so ob hudi oseki primerne le za manjše motornjake. Še ob plimi je na črpalki vode le okoli 2 m. Če bo dogovor držal, bova pa še videla. Receptor je Indijec. Ti obljubijo vse. Tudi čendlerist v marini mi je obljubil marsikaj, vse ima na zalogi. Ampak, ko sem to hotel kupiti, je bila resnica, no ja, indijska: "Sure, it's in stock - just not at the moment". Kreten!

Greva po še nekaj nakupih. Jaz v fereterije, Vesna na tržnico. V fereterijah nekaj dobim, nekaj ne. Zelenjave iz tržnice je pa veliko. Ko bi bilo vsaj mesa za na roštilj tudi toliko. Kar na nekaj koncih je potrebno plačati z gotovino. Jutri bova morala še v šoping gotovine.

skoraj nasproti navtičnega kluba (RSYC je zapor oziroma napis je Suva corrections center - popravni dom in ne zapor; čeprav naj bi bili v njem tudi težki zaporniki; je pa en zapor za oba spola

zelo močni motorji na pontonu

...in končno grem sama v miru pregledati zelo veliko tržnico

po slabih dveh mesecih končno vidim spet veliko zelenjave

imam občutek, da so se cene dvignile

na tržnici kot prodajalci so 90% Fidžijanci, Indijci, Kitajci so v veliki manjšini v primerjavi s tržnico v Labasi in SavuSavu

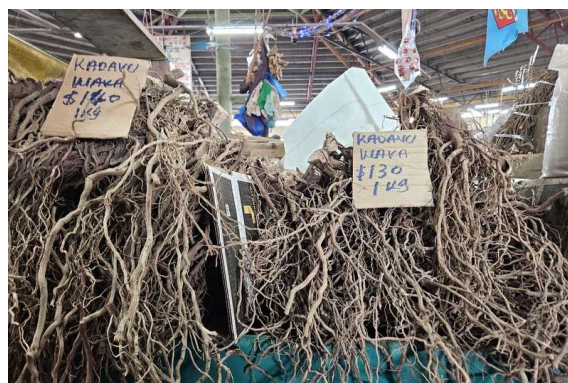
vse kar se prodaja pripeljejo že ob petih zjutraj lokalni kmetje

oddelek z začimbami, čebulo in česnom pa prodajajo Indijci - uvoz

tukaj vso zelenjavo prodajajo po kupčkih ali kosih; glede na to, da je sezona paradižnika bi pričakovali nižjo ceno; pa pravijo, da, če hočeš imeti nizko ceno, moraš priti ob petih, ko kmetje pripeljejo; 1FJD=0,38EUR

cena kave je zrasla v dveh mesecih za 30FJD na kg

nakupila sem samo toliko kolikor sem lahko nesla v dveh rokah...

to sem si pa kupila za kočerjo: morsko grozdje s čebulo, kumaro, tuno, čilijem in polito s kokosovim mlekom: meni zelo dobro ... poleg tega na tržnici prodajajo veliko že narejenih obrokov s pečeno ribo, kuhano kasavo, taro ipd...

19. julij 2025, sobota

Suva, Viti Levu, Fiji

Danes greva v mesto po opravkih. Kakšne opravke imava v shopping mallu, je jasno. Vesna si kupi sulu (pareo) za slabe 4 evre, jaz si kupim japanke za 19 evrov. Na zimski razprodaji so, 50% off. Nobel blagovna znamka. Za ta denar bi kot član kraljevega jadranskega kluba dobil deset italijančkov v veselih uricah. Še denar kupiva v najcenejši banki, v lekarno zavijeva in potem si smeva privoščiti kosilo. No, če se temu lahko reče kosilo. Kuretina.

Sledi sprehod na urgenco. Vesna se je pred dvema dnevoma spotaknila in rane se ji slabo celijo. Najbolje, da zdravnik predpiše antibiotike, da ne bi šlo kaj narobe. Oceania Hospital se že na vhodu pohvali, da so ISO 9001 certificirani. Na netu najdem, da je to najboljša bolnišnica v Oceaniji. Pa jo dajva preveriti.

Prvi vtis je dober. Vse je novo, vse je čisto, kot se za privatno bolnišnico spodobi. Postopek je urejen: od varnostnice do

receptorke in naprej na triažo. Profesionalno. Naš UKC je pravi šalabajzer v primerjavi s tem tukaj. Na triaži (samo za to, da previjejo prasko) izmerijo vse, od pritiska, preko saturacije in sladkorja v krvi, pa do teže in višine in potem določijo zdravnika. Triaža par excellence. Jah, tako piše v ISO 9001 in potem se je treba tega držati ne glede na stanje bolnika. Čakanja (na urgenci zaradi praske) je za deset minut, zdravnikov je veliko in vsi delajo s polno paro. Imena so navedena na televizorju in čakajoči točno ve, kdo in kdaj ga bo sprejel. Eden med njimi ima ime Joshefa, Jožica po naše. Ampak, je polnokrvni moški, oblečen v tradicionalno sulo, kiklo. Fidžijanec. Kakorkoli, Vesna dobi pri zdravniku nasvete in recepte za antibiotike. Cena v vrhunski privatni zdravstveni ustanovi za vse skupaj je 17 fidži dolarjev (manj kot 6,50 evra). Za primerjavo, frizerka je za približno enak čas obdelave moje glave računala 30 fidži dolarjev. Saj je logično, glava je le bolj komplicirana zadeva, kot pa prst na roki.

Od tega trenutka dalje se najini poti razideta. Vesna gre po hrano, jaz v muzej. Vsak naj uživa v tistem, kar rad počne, mar ne? Šoping hrane je bil tako dolg, da so mene na koncu v muzeju že pošteno bolele noge. Plan A, da grem eno uro peš do yacht cluba, se je spremenil v plan B. Prisedem v taxi, s katerim se Vesna pelje iz trgovine.

Gledališče Regal je ikonična zgradba, v kateri je bil od šestdesetih do devetdesetih let prejšnjega stoletja na ogled originalni kino Regal. Danes stavba Regal razvila v sodobne prodajne prostore, ki se raztezajo v dveh nadstropjih s tekočimi stopnicami

urejen park

Policijska psihološka enota: za psihološko dobrobit in duševni mir

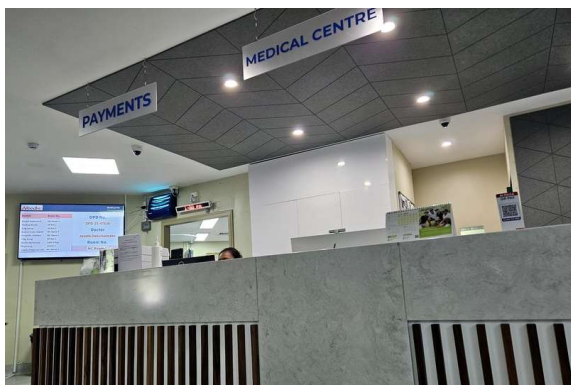
Cathedral of the sacred heart parish je glavna rimskokatoliška cerkev na Fidžiju

Prezbiterijanska cerkev svetega Andreja je ena najstarejših ohranjenih lesenih struktur v Suvi. Odlikuje jo bela ograja iz letvic in stoji v sopostavitvi visokih betonskih stavb, ki so nastale skozi leta

no in končno sva skoraj prišla do bolnice

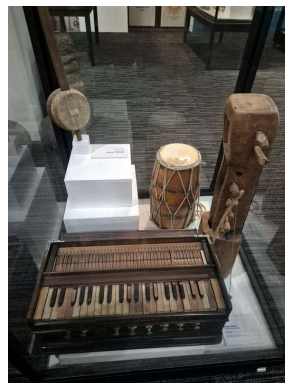
nisem nič prej vprašala koliko me bo stal zdravnik, glede na dve zaposleni blagajničarki sem pričakovala visok račun; sedaj imam prepoved plavanja en teden in jemanje antibiotikov

presenečena kako hitro sem vse uredila v bolnici-sem mislila, da je notri polno, ker so nekateri sedeli zunaj

naslednje tri fotke so pa iz muzeja

Razprodaja javnih zemljišč na tem mestu leta 1880. Prodaja zemljišč je potekala nekoliko dlje po ulici Thomson, blizu lokacije trgovine Morris Hedstrom and Company (prvotno Morris, Hedstrom, Ltd.). hecno, še spomenikov niso pravilno postavili

20. julij 2025, nedelja

Suva, Viti Levu, Fiji

Nedelja je in potrebno je k maši. Ampak, ne v Suvi. Tukaj so zagrizeni kristjani redki. Ko se kasneje sprehajava po mestu, jih vidiva. Ni jih težko prepoznati, ta-gmašno so oblečeni. Cela družina je v kiklah. Ker župnik ne diktira obnašanja, se lahko tudi dela, trgovine so (za razliko od Slovenije) odprte. Da ne omenjam, da se sme pluti z dingijem. Vendar pa je plavanje vseeno prepovedano. Pa ne zaradi nedelje, ampak zato, ker je morje bolj umazano, kot Ljublanica. Precej bolj. Neprimerno bolj. Mestna luka, pač.

Ker nama ni potrebno k pravoverni maši, greva k maši, ki nama je bolj domača. V oštarijo. Dobro jeva in dobro pijeja. In se naserjeva. Za naslednjim ovinkom je nedeljski sejem hrane, ulični kioski. Izbira je neskončna, količine so lahko kot tapasi ali kot glavna jed. Veliko različnih jedi bi lahko poskusila, če ne bi bila sita. Nekaj jih vseeno poskusiva, veliko pa v želodec res ne gre več. Jezna sva sama nase, da sva zavila v prvo nobel oštarijo. Pravzaprav drugo, prva, na ladji v zalivu, danes ni bila odprta. Bolje bi bilo, da bi odšpincirala nekaj sto metrov naprej.

Vesna je nekje prebrala, da je v Suvi 14 svetovnih čudes (ni kaj, Nova Zelandija in njen nebulozni turistični marketing je prisoten tudi tukaj). Med ta čudesa spadajo umazana luka, klasična tržnica, običajna cerkev, park z netopirji, spomenik razprodaje ozemlja, gledališče, ki je spremenjeno v shopping mall in še nekaj malenkosti. Deja-vu. Edino svetovno čudo po mojem okusu je vojak, gardist, ki čuva vladno palačo. V krilu, japankah in s puško na rami. Prvorazredni borec.

najprej na kosilo v indijsko restavracijo: predjed chicken samosa, koliwaada prawns, tawa fried lamb (vroča plošča), garlic naan, pila lassi z mangom, indijski sladoled kulifi pistacija; oštarija urejena, bolj nobel

knjižnica v Suvi

...in potem za ovinkom stojnice od bižuterije, oblačil, spominkov in hrane....če bi to vedela, ne bi šla v oštarijo

vsako nedeljo je tako, a vsakič na drugi lokaciji ...tako pravijo prodajalci

pani puri jed je odlična za jesti; izdelava te jedi je dolgotrajna; za 6 polnjenih kroglic plačaš 5FJD; midva sva probala različne nadeve; na youtube je prikaz izdelave

od fidžijskih jedi, indijskih, celo filipinske jedi sem videla ...škoda, da nisva prej vedela za to neke vrste tržnice

vladne palače

grand pacific hotel

Albert park

Thurston Gardens

Thurston Gardens-mavrica v ozadju

gardist-tukaj je za te vremenske razmere vsaj normalno oblečen; če pomislim na tiste uboge fante v Atenah, ki imajo na straži volnene nogavice pri 40C+

21. julij 2025, ponedeljek

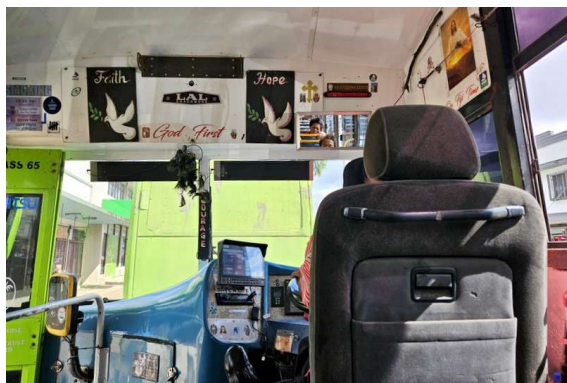
Suva, Viti Levu, Fiji

Danes imava kar nekaj opravkov. Najprej se zmeniva, za privez na fuel docku ob plimi in v čendleriji za barvo takrat, ko bova na fuel docku. Potem greva v fereterije in trgovine s kemikalijami in avtomobilskimi deli. Iščeva diesel fuel biocide. Iščeva in ne najdeva. Nihče še nikoli ni slišal za to čudo. Ok, za danes ga še imava, ga že kdaj kasneje kupiva za bodoče nakupe diesla.

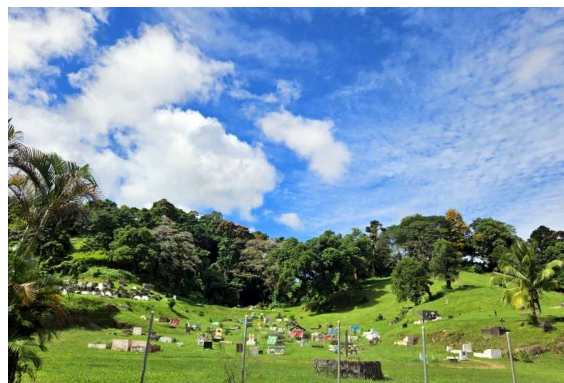
Podaljšati morava turistično vizo. Štirje meseci, za kolikor sva jo dobila, bodo kmalu minili. To sva naredila preko aplikacije in jaz sem dobil odgovor, da je zadeva pozitivno rešena, le ob priliki naj se oglasim na enem izmed njihovih uradov. Vesnina prošnja je še vedno v obdelavi. Narediva se nevedna in oba prideva po žig v potni list. Jaz ga dobim takoj, Vesna ne. Malo pojamrava in njena vloga je po novem v prednostni obravnavi. Še na tržnico skočiva in ko se vrneva, je tudi njen potni list polepšan za nov žig. Sedaj sva lahko na Fidžiju do srede oktobra.

Popoldan gre pa zares. Natočila bi diesel, natovorila kanistre z bencinom in kanto barve za naslednje barvanje podvozja, natočila vodo ter zamenjala šest akumulatorjev. Vse skupaj v eni uri na fuel docku. Tisti uri, ko je tam dovolj vode, da se lahko veževa. Danes je to ob 15:35, bibavice je za 1,10 m. Prideva malo pred tretjo uro. Že ko plujeva, je morje pred marino globoko vsega samo 2,10 m. Torej nimava kaj zavlačevati. Ampak. Privez je poln. Dobro četrto ure voziva naprej-nazaj (obračati se ne da, je preozko in preplitvo), da se privez sprostí. Priveževa se in globinomer kaže 1,70 m. Zakopana sva v blato. Sledi akcija, ki se izteče kot v pravljici. Fantje z akumulatorji so točni, pridni močni in hitri (v prevodu: mladi). Hkrati s tem po ceveh tečejo diesel, bencin in voda. Ko je vse to postorjeno, prinese fant iz čendlerije še barvo. Just in time! Še smeti se znebiva in odveževa ter nazaj na sidrišče. Dokler še lahko! Voda je že začela odtekati. Vse se je izteklo tako idealno, kot bi si vedno želel.

Bil je dan, ki si ga bom zapomnil v dobrem pomenu besede.

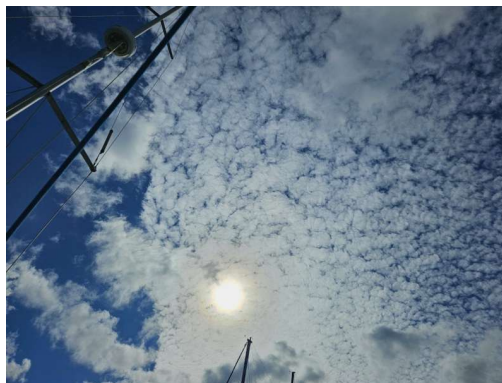
najprej z busom v mesto; 0,40€ oz. 1,1FJD stane vožnja na osebo; vožnja pa kar živahna

pokopališče blizu jacht cluba

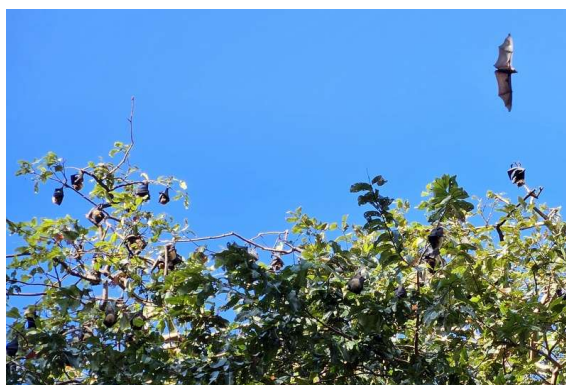
medtem,ko sva čakala, da katamaran pred nama natoči diesel, vidim, da so danes izredno lepi oblaki

v nadaljevanju še nekaj fotk iz včerajšnjega potepanja po Suvi

predsedniška palača prvotno zgrajena 1882,renovirana 1928

park je zraven predsedniške palače; v parku ogromno zelo glasnih netopirjev

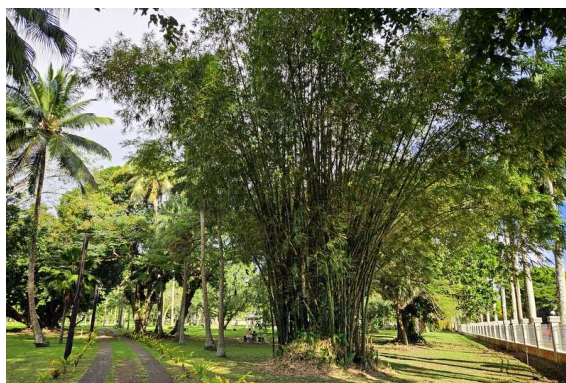
zraven muzeja tabla kjer naj vsak mimoidoči nekaj napiše v svojem jeziku

kako drugačno je življenje otrok tukaj v mestu v primerjavi z otoki, sploh tistimi zelo oddaljenimi

dekleta v parku

sem pričakovala, da bodo vrtovi Thurston večji

nasproti predsednikove palače

22. julij 2025, torek

Suva, Viti Levu - Malumu bay, Beqa, Fiji

Lepo počasi se odpraviva. Napovedanega je 4 vozle vetra, torej nič. Ampak. Dejanski veter je 20 vozlov, ostra orca. Val je za 5 Bf primerno visok in zmešan. Zoprno, nikamor se ne premaknemo (premiki po višini ne štejejo, teh je veliko). Šele nekje na pol poti se veter (in val) toliko obrneta, da lahko jadrava v smeri. Veter se tudi precej umiri in na koncu ga je le še za 3 Bf. Napovedi, napovedi... No, saj problem je v meni, ne v vremenarjih. Preveč slepo verjamem (kratkoročnim) modelskim napovedim.

Sidrava se v globokem zalivu, ki je obrnjen le na sever. Ponoči se bo veter zavrtel in bo iz vseh smeri, uro ali dve tudi iz severne. Različni modeli ga napovedujejo različno močnega, med 0 in 6 vozli. Bomo videli, kako bo v resnici. Kaj hujšega ne bi smelo biti, le kakšna nevihtica se pa vseeno lahko pripelje naokoli.

Sevusevu danes ne misliva delati. Do vasice je za najin dingi še kar daleč. Morda se jutri enostavno premakneva kam drugam. Če bova ostala tukaj, bova sevusevu delala jutri in si za ta ritual vzela čas. Zaliv ni primeren za snorklanje in tudi Vesna s svojimi odprtimi ranami še ne sme v vodo. Je pa na primernem mestu za prenočevanje med dnevnimi plovci.

pa smo spet v divjini ...otok Beqa; otok ima 9 vasi

tako majhna hiška, pa tako velik hrib nad njo; najvišja nm 440m

resort deluje zaprt

vasica Lalati

23. julij 2025, sreda

Malumu bay, Beqa, Fiji

Noč je minila mirno, zaliv je dobro zaščiten in miren. Zjutraj naju pričaka dež. Na sevusevu ne greva v dežju. Ko se voda iz nebes umiri, se odpraviva. Pričakujejo naju. Ampak. Oseka je in ne moreva pristati, ne da bi brodila po blatu. Tega ne bova počela. Obrneva se, vrnila se bova, ko bodo vaščani nabavili malo vode za pod dingi. Bodo, brez skrbi. Kot za vse ostalo v tropih, tudi za plimo poskrbi mati narava.

Vmes Vesna slušbuje, jaz (končno) zamenjam uplinjač na outboardu. Saj, prejšnji je delal še (skoraj) čisto v redu, a če že imava novega, bova raje uporabljala tega. Novi dela čisto v redu (brez skoraj). Za malico je grška solata brez fete. Razkošje, ki si ga lahko privoščiva, ker sva bila na tržnici v Suvi in nabavila sestavine. Grške solate letos do sedaj sploh še nisem jedel.

Popoldan se vrneva v vas, da končno narediva clear-in v ta zaliv. Predstaviva se in jim podariva yangono. Kot je že kar pravilo, poglavarja ni bilo (je službeno zadržan na delu). Ni bilo niti spokesmana (je privatno zadržan v Suvi). Sevusevu je tako izvedel njun namestnik. Saj je vseeno, to je dandanes itak samo še rutina, da dobijo nekaj korenin kave. In kot v večini drugih vasi, yangono pridelujejo tudi sami. Ta, darilna, ki jo prodajajo na tržnici po zlatarski ceni, je očitno le za turiste. Čez nekaj let bo verjetno procedura sevusevu že preko neta in namesto kave se bo napisala številka kreditne kartice.

Ampak, vrnimo se v sedanost. Sledi še ogled vasi z vodičem, namestnikom spokesmana, ki je namestnik chiefa. Vas ni tako pristna, kot so bile vasi na otočju Lao. Hiše so zidane in precej zanemarjene. Vaška krušna peč (ki je služila tudi za pečenje pujsov) ni več v uporabi, odkar je v cerkvi na voljo bread maker. Namestnik namestnika pa ni znal razložiti, kako bodo v bread makerju pekli odojka. Perutnina se po vasi sprehaja vse naokoli, pujsov ni na spregled. Verjetno jih pečejo v privatnih pork makerjih. Bajes pa so v gozdu divji pujsi in vaščani gredo pogosto na lov. Rib ne lovijo. Zaliv pred vasjo so za pet let razglasili za ribji rezervat. Z možnostjo podaljšanja na deset let. Namesto z ribolovom, se bodo raje ukvarjali s turisti v resortu poleg vasi. Ja, tudi to je Fidži.

menda nabirajo rake ob hudi oseki

otroška igrala v vasi kjer živi max 100 ljudi je resort, ki je dokaj blizu te vasi, podarilo otroška igralaah ja ...

namestnik namestnika al kaj vem kaj je, se očitno rad slika... je sam rekel, če se slikava

lepa peč, ki žal razpada: v njej so včasih pekli kruh in ostale dobrrote...

ko sva hodila po vasi je delovala dokaj zapuščeno; vsi osnovnošolci so v sosednji vasi kjer tudi prespijo in so doma samo za vikend

kot običajno vsaka vas ima cerkev in to je tudi najbolj urejena, ohranjena; namestnik se je pohvalil, da imajo zelo veliko baterij vezane na sončne celice

hiše so tukaj narejene vse z zidaki

menda pa lomastijo po otoku divje svinje, ki jim potem pojedjo kasavo ipd ...

psi so v tej vasi zato, da lovijo divje svinje

generator, ki čaka na popravilo...no, vse te znamenitosti vasi smo si pogledali ...namestnik simpatičen in zgovoren

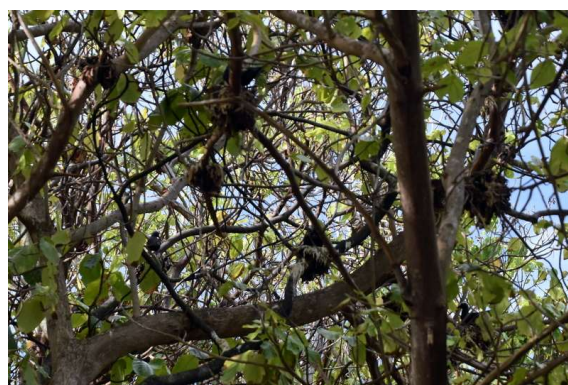
24. julij 2025, četrtek**Malumu bay, Beqa - Yanuca, Fiji**

Še ena mirna noč in sončno jutro. Sončno je v resnici šele, ko se sonce pokaže izza visokega hriba na vzhodni strani zaliva. Po zajtrku počasi izplujeva in odjadrava do naslednjega otoka. Samo prednje ladro je dovolj za mirno plovbo. Zamenjava vabo (kupila sva jo v Suvi) in delni rezultat je takoj tu. Riba se ujame in kmalu tudi sname (zato delni rezultat).

Ko pa pri otoku Yanuca želiva sneti jadro, ga ne moreva. Nimam pojma, kaj je narobe, ampak enostavno se je furlex nehal vrteti nekaj metrov pred koncem. Ko ga hočem zviti na silo in dam vrv na vinč (nikoli tega ne počnem za prednje jadro), naredim še kažin in polomim štoper in vrtljivi kolešček. Popravilo je zanimacija za popoldan. Popravilo je bilo uspešno. Nauk basni pa tudi: prednje jadro odvijaj in navijaj samo na roko!

Sidrišče pri otoku Yanuca ni najboljše, mivka je bolj redka dobrina, prevladujejo skale in korale. Nekako se vseeno sidrava in upava, da se sidro ni kje zataknilo. Ob plimi nastopi še naslednja težava: preko koralne bariere okoli Beqe in Yanuce pride nekaj vala. Sinočnje sidrišče je bilo kot jezero, današnje je precej živahno. No, za nekaj je to vseeno dobro. Preveč se guncava, da bi komarji lahko v vetru pristajali.

Morje je kristalno, a Vesna si še ne upa pod vodo, da se ji rane ne bi odprle in zagnojile. Verjetno je tako res najbolje. Priložnosti za snorklanje bo še veliko.

*otok Yanuca**morje kristalno, zanimivo bi bilo snorkljanje ampak ...**na sidrišču nama družbo delata še dva plovila**vas za sevusevu je na drugi strani otoka; tukaj naj ne bi bilo nič ... bomo videli ...***25. julij 2025, petek****Yanuca - Sovi bay, Viti Levu, Fiji**

Ni bila najbolj mirna noč, val se je valil izza ovinka. Po zajtrku se odpraviva. Ampak. Starlink, ki sem ga vedno prižgal za plovbo med koralnimi glavami, ne dela. Na srečo dela mobilni internet, kjer lahko preberem, da je "Starlink is down worldwide". Ti šment, to je nekaj novega.

Zakaj je toliko vala, postaje jasno, ko izplujeva in zapustiva zavetrje otoka. Vetrca je precej več, kot ga je bilo napovedanega, tudi smer je rahlo drugačna. Namesto 4 Bf, ga imava 6-7 Bf. Za jadranje s krmnim vetrom je čisto v redu, vala je okoli meter. Od zadaj. Za bivakiranje v odprtem zalivu pa to ni.

Plovbo prekineva pri Sovi bayu, Za danes je dovolj, jutri bova nadaljevala okoli jugozahodnega rta Viti Levu. Sidrava se na sredi prostranega zaliva. Sama sva. Verjetno zadnjič, kraji kamor prihajava, so gužvasti. Zaliv izgleda lepo zaščiten, pa ni. Že ob oseki se vanj vali val in naju precej rola. Ob plimi bo verjetno še huje. Dvigneva sidro in se prestaviva bolj na rob. Bolj je, ni pa idealno.

živahno morje, ribe pa so se masovno izogibale najine ribiške palice

kapitan preverja, če sedaj dela daljinec za dvigovanje sidra

so bili kar valovi.....nič od tega napovedano

včasih mora kapitan tudi ročno krmariti

Sovi bay na otoku Viti Levu

čeprav je lep zaliv, je na žalost kar nekaj vala, ki se vali vanj

lep gozd

na obalo bi lahko šla le ob največji plimi, pa še to bi bila bolj mokra kot ne, kajti valovi se razbijajo na obalo

26. julij 2025, sobota

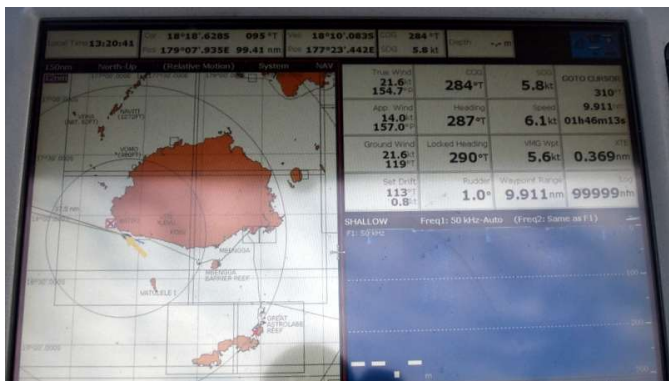
Sovi bay - Likuri Island, Viti Levu, Fiji

Spet rolajoče sidrišče, po zajtrku izplujeva. Krmnega vetra je 5 Bf, kar je v redu. Ni pa v redu krmni val, od tega vetra. Ampak, prav pritoževala se pa tudi nisva. Veter po 25 miljah (jugozahodnim za ovinkom okoli otoka Viti Levu) jenja in jadra snamem v 4 Bf, sidrava se v 1 Bf na popolnoma mirnem morju. Na razdalji dobre milje. Vse naokoli sidrišča je morje (pod morjem pa reef, jasno). Neobičajno, prav nič podobno domačim sidriščem.

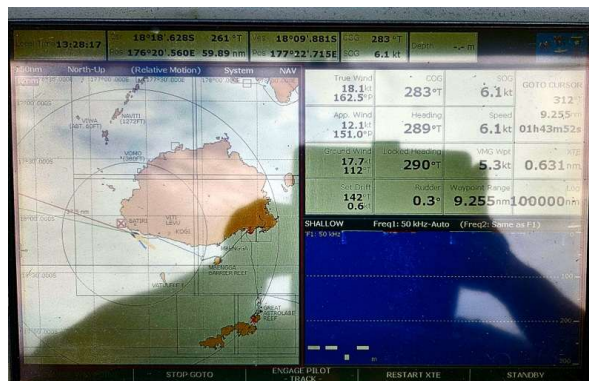
Ribe lovijo našo vabo. Ujamejo jo. Ampak. Tista, ki je ujela, ni zadovoljna samo z vabo. S seboj potegne še dobrih 100 m laksa. Štoper na palici itak ni držal te sile in ker sem se bal, da bo riba laks odvila do konca, sem si nataknil usnjeno delavsko rokavico in laks poskušal ročno zadržati. Odvijal se sicer ni več, je pa v sekundi počil. Laks, ki je certificiran za 80 kg! Kot kaže, sva kupila premalo vab in po novem spoznanju bi morala kupiti tudi močnejši laks. In kaj bi potem počilo? Ograjica na Mali?

Pripetljaj je v trenutku pozabljen, ko se začneva zabavati z vprašanjem ali pozna log števec šest števč. Ali se bo torej iz 99999 prestavil na 100000 ali na 0 ali celo kaj tretjega? Prestavil se je na 100000, resda je enica pogledala malo preko roba v sosednje polje, a prestavil se je. Mala ima tako tudi uradno preplutih že sto tisoč milj. Čestitam, Mala!

Zvečer sva se namenila v resort na obali. Na lovo večerjo in fire dance. Vendar. Resort nima dingi pontona in res se nama ne ljubi vleči dingija po plaži. Ponoči. Spogledava se in v trenutku odločiva, da sva lovo in fire dance že doživela. Velikokrat. Večerjo imava pa na barki itak boljše (sedaj, samo nekaj dni po šopingu sveže hrane v Suvi).

tuhtava in tuhtava ...ali se bo na 100.000nm števec obrnil na nulo ali pa bo nadaljeval številčenje... in kako neskončno dolga je bila še ta zadnja milja

...in Mala prejadrala 100.000nm ... no, malo veselja je pa le bilo, pa malček ponosa

ko je Mala 02.06.2011 prvič izplula, verjetno ni imela v planu toliko pluti

danes plujeva samo z genovo

Likuri island - na njem je resort....pa sva prišla na turistične konce Fidžija

ker nisva našla šampanjca, je bil pa tudi viski dober-srečno Mala

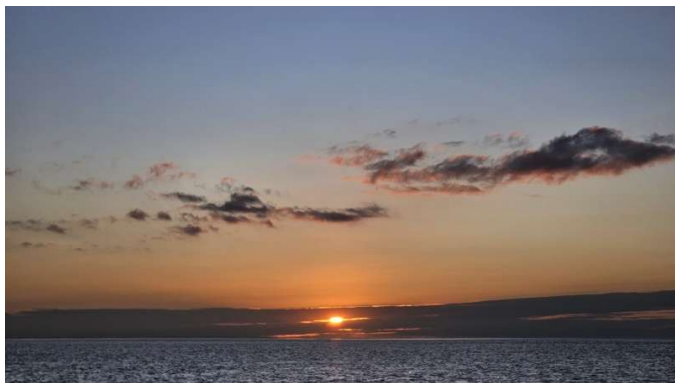
klasični resort

najprej sva mislila iti na fire dance, pa sva si premislila

kasneje mi je bilo žal, da nisva šla, ker so bili nastopajoči iz Samoe in sva poslušala polinezijsko glasbo

danes spet lep sončni zahod - sedaj je šele ob 17,50

takole pa jadramo po Fidžiju-gor dol levo desno ...

27. julij 2025, nedelja

Likuri Island - Momi bay, Viti Levu, Fiji

Fire dance opazujemo zvečer iz kokpita in glede na kakovost, nama je malce žal, da se nisva odločila biti v središču dogajanja. Show je trajal tri ure s polurno prekinitvijo za večerjo. Glasba in plesi so bili polinezijski. Izvajalci so bili iz Samoe, iz nama morda najlepšega dela sveta s polinezijsko kulturo. Ples z baklami in podobnimi pirotehničnimi pripomočki, ki izhaja od Maorov, pa tudi precej spektakularen. Lepo je doživeti polinezijsko kulturo sredi Melanezije.

Zjutraj v skoraj popolni bonaci odmotorirava v Momi bay, ogromen in dokaj plitev zaliv z blatno-peščenim dnom. Sama sva. Domačinska jadrnica na "letnem sidru" sredi zaliva ne šteje med obiskovalce. Kot kaže bo pretežno motoriranje na sporedu do preklica. V zavetrju Viti Levu skoraj ni vetra niti na Mamanucas, niti na Yasawas. In vsaj nekaj časa bi se midva rada gibala v tem okolju.

Popoldan zakuriva roštilj in po dolgem času spet pridem na svoj račun.

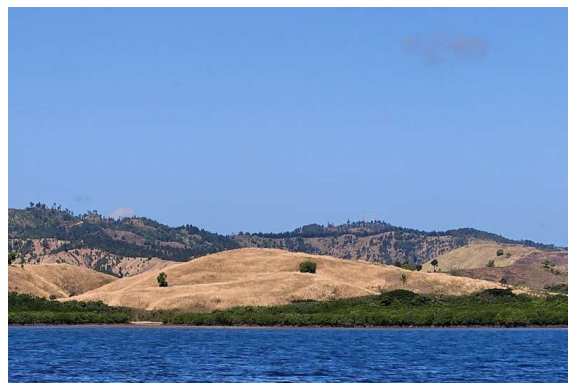
zanimivi hribčki v zalivu Momi bay otoka Viti Levu

čudno, da je toliko, od daleč videti, golega? ali pa je kaj drugega posajeno?

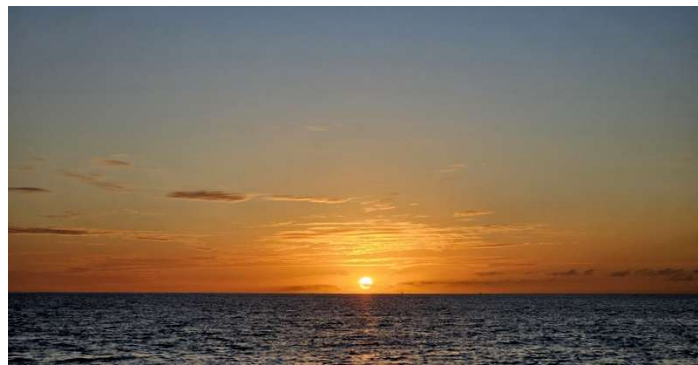
v zalivu samo ena majhna jadrnica registrirana v Suvi; kot zglada last domačina iz vasi

možno je, da je to sladkorni trs? večkrat vidiva kako določeni konci gorijo, ker zažigajo sladkorni trs

danes končno spet roštilj: to je ena runda, tokrat svinjski kotleti in jajčevci ter priloga pečena kasava in grška solata brez fete=kakšno razkošje...kapitanu so kar oči sijale, ko je dobil 3 kotlete; jajčevcem se je odpovedal ...

.... lahko noč ...

28. julij 2025, ponedeljek

Momi bay - Vuda marina, Viti Levu, Fiji

Jutro mine v iskanju priveza v štirih bližnjih marinah. Nikjer ni prostora, le v Vudi bodo javili sredi dneva, če se je kaj sprostilo. Izplujeva, v bonaci in na mirnem morju strimava avtopilot in nastaviva smer nekam v bližino Lautoke. Iz Vude ne javijo sredi dneva, kot so obljubili. Pokličeva jih. Šur-vi-hev-bert-for-ju. Hja, ne vem, kako, da je sedaj "shure", pred uro je bilo še "possibly". Pa se ne bi prerekal okoli tega.

Kakorkoli, zavijeva v marino. Pred vstopom v kanal jih pokličeva. Odgovor je "stand by". Jah, ne moreva biti v stanju pripravljenosti. Ali vplujeva ali se sidrava pred marino. Vplujeva. In jih sredi kanala, ko je vode pod kobilico samo še za slabih 10 cm, spet pokličeva. Stand-by, je strumen njihov odgovor. Kje naj stendbajava, hudiča, v kanalu širokem kot je dolga Mala? Potem se počasi primaja njihov čoln in ukaz je jasen: follow me. Sledim mu cik-cak po kanalu in nekako se prebijemo do bazena s privezi (najmanj, kar sem videl pod kobilico, je bilo 0 cm). Približno oseka je. Ko bova izplula, bova to sigurno raje počela ob plimi.

Privez v marini je nekaj posebnega. Pa, saj to poznam že od prej. Iz in na barko lahko greva samo ob pol plime. V vseh ostalih primerih je vzpenjanje ali seskok s štrclja na kljun barke. Alternativno se lahko zapeljeva z dingijem do plavajočega pontona pred recepcijo ali pred oštarijo. Ker se nama ne dingira ponoči, večerjo planirava ob pol plime. Čisto v redu večerno sva imela v marinski birtiji. Če bil one kot se od oneta pričakuje in če ne bi bilo redukcij elektrike, bi bilo pa sploh lepo.

Še prej se srečava s Francozi, ki smo jih spoznali na Vulagi in poklepetava z Avstralci z Ariela, ki jih pozna še iz Egipta. Socialna marina.

pa smo spet v Vuda marini

ob oseki ni šansa, da pridem na kopno iz barke; tako, da me je Tone odpeljal z dingijem v recepcijo

takole pa so barke v luknji v času ciklonske sezone; te, ki so sedaj v luknji so verjetno že zaključili z jadranjem letos

marina je dokaj zelena - menda bo že kmalu 30 let kar obstaja

po dolgem času ena margarita v času happy hour ...Tone pa pri vedru piva - za umiritev stresa pri vstopu v marino in privezovanju

29. julij 2025, torek

Vuda marina, Viti Levu, Fiji

Najprej po plin. Saj, zato sva pravzaprav sploh prišla v to marino. Plinarna je tik ob vhodu in najine tri bombule takoj napolnijo. Cena je sindikalna, tri evre in pol po jeklenki. Ceneje, kot kjer koli v Mediteranu. In predvsem zelo praktično. Za povrh vidim, da mi lahko napolnijo tudi našo ameriško jeklenko, ki jo imava kot rezervo za pretakanje plina v campingaz jeklenke. Ampak, to bova počela manjano.

Potem se odtaksirava v Lautoko. V šoping dopoldan in klepet popoldan. Ampak. Sašo naju pokliče, ko se še voziva in šoping je takoj prestavljen v svetlo prihodnost. Kako prijetno je klepetati v slovenščini! Najprej ob kavici in potem ob kosilu. Vse dokler nas ne deložirajo. Dokaj dobro kitajsko restavracijo zapirajo ob treh popoldan.

Klepet nadaljujemo v avtu, Sašo naju zapelje do Deneraua. Končno sledi nekaj šopinga, neskončno dragega šopinga. Običajna 200 A varovalka, na primer, stane 33 evrov. Tu se tudi poslovimo z željo, da se še kdaj srečamo. Sašo se odpravi z avtom domov, midva pa z busom v Nadi in potem s taksijem v Vudo. Prispeva pünktlich, naš rači kljun je točno poravnan s pomolom in vkrcanje je dokaj preprosto. In zdaj vea. Jutri je treba z barke ob pol sedmih zjutraj (mislim, da takrat ne bo treba) ali ob dveh popoldan, vrniti pa se bo potrebno malo po sedmi uri zvečer.

Sladkorni trs je vsestranski pridelek, ki ga ljudje gojijo že tisočletja. Pridelujejo ga predvsem zaradi soka, ki se uporablja za proizvodnjo sladkorja, lahko pa ga uporabimo tudi za izdelavo etanola, biogoriv in biorazgradljivega jedilnega pribora..

kamioni so prekomerno naloženi s sladkornim trsom

Wing Fa's 168 Restaurant v Lautoki: okusna sladkokisla juha, morska je bila zanič, jagnjetina dobra, riba v sladkokisli omaki dobra in škampi s česnom na posteljici rezancev odlično ...

port Denerau, veliko trgovin, predvsem za turiste

ko sladkorni trs požanjejo, zažgejo ostanke ...in to gori vsepovsod, veliko dima in saj, če si v bližini

sl.trs se prevaža še vedno s staro železnico

....z zelo počasnim vlakom ...

30. julij 2025, sreda

Vuda marina, Viti Levu, Fiji

Odpeljeva se v Lautoko v šoping. Predvsem v šoping denarja. Tujega denarja. Rada bi kupila avstralce in solomonce. Niti na Tuvaluju, niti na Solomonovih otokih ni bankomata v vstopni luki. Ampak. Malo se zakomplicira. Denar v menjalnici imajo, vendar midva nimava povratne letalske karte. Brez tega nama tujega denarja ne smejo prodati. Red je red! Obstoja sicer možnost, da zaprosiva za dovoljenje pri njihovi centralni banki in v enem tednu nama ga morda izdajo. Potem lahko kupiva tuj denar. Ah, ja. Ne vem, ali se bova to šla. Ali pa bova ob pristanku rekla, da denarja (razen ameriških dolarjev) nimava. Pa naj se odločijo. Ali plačava vstopnico v državo z doloresi ali pa ne je ne plačava. No, če bova sploh plula v te dežele? In kdaj bova plula, če bova plula?

Nabaviva pa zato nekaj potrebnih zadev (meso za roštilj) in nekaj še bolj potrebnih zadev (ogljje in prižigače) ter nekaj manj potrebnih zadev (kuhalnik za kavo in podobno kramo), pa je že čas za povratek.

Doma me preseneti sporočilo prijateljev, ki so sidrani blizu Deneraua. Tsunami warning. Ob Kamčatki je bil resen potres in zvečer ob devetih (ravno, ko je pri nas visoka plima), naj bi nas zadel prvi izmed potresnih valov in visoko plimo povišal še za meter. No, bomo videli, kako bo. Z Lynn in Brianom z Ariela gremo zato še pred tsunamijem v bližnji resort na večerjo. V oštarijo na obali, da bomo opazovali tsunami. Ampak. Ne opazujemo ga. Razloga sta dva. Tsunami nam ne NOAA napovedala za ob 21:57, oštarijo pa zapirajo ob 21:30. Opazujeva ga potem z barke. In ga ne opaziva. Ah, ja... Pa spet ne bo zgodbe, ki bi jo lahko pripovedovala ob tabornem ognju. Zgodbe, kako je preživel božični tsunami leta 2004, ki nama jo je pripovedoval Brian pri večerji.

na treh koncih trgovine je napisano, da se ne sme jesti in piti ... ampak to očitno velja le za tiste na drugi strani pulta

vhod v Vuda marino...veter prijetno ziba palme

na tem koncu marine dve trgovini, pisarna in sanitarije

v barčku marine zagledam slovensko zastavo

Spalax jo je pustil za spomin-Golobič Marjan... lepo videti

mečarica z zelenjavo in pirejem, solata v papajinem sadežu

večerja z Lynn in Brianom-spoznali smo se v Egiptu

v kafiču Tapoo city; čisto malo časa vzame osebi, ki napiše neko misel in kavica je bolj okusna

v oštariji si naročim kokodo; dobim v kokosovem orehu in aranžirano s cvetjem; odlično je bilo; na koncu še dobro postrgam notranjost oreha

Tone si je naročil ovčji curry

riba v omaki

trije fantje so umirjeno igrali ob večerji

31. julij 2025, četrtek

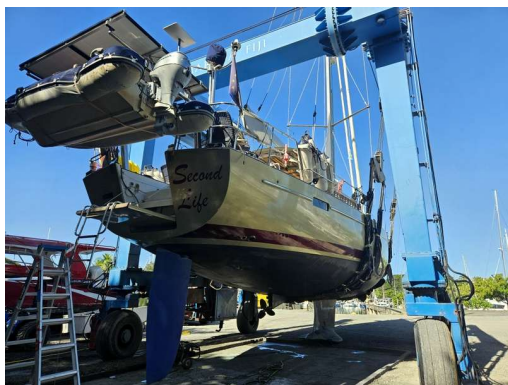
Vuda marina, Viti Levu, Fiji

Danes je pralni dan. In urejevalni dan. Vesna v marinski pralnici opere vse večje kose perila zadnjih treh mesecev in dodatno še nekaj manjših, ker je ravno prilika. Večji kosi so rjuhe in velike brisače. Oblačila pere doma. Kadar pralni stroj dela. Danes popoldne spet dela. Pri zadnjem pranju pred Suvo je crknila centrifuga. Ko ga odprem, je vse tako zarjavelo, da je že kar manjše čudo, da sploh še kaj dela. Že samo odpiranje je bilo možno le tako, da sem kup rje, ki je bila nekoč vijak, napadel z vrtnikom. Edina opcija, da pridem do drobovja.

Brez rezervnih delov nimam kaj popraviti, lahko pa improviziram. Odstranim varnostno funkcionalnost in pridobim nazaj centrifugo. Za nekaj časa bo v redu. Ampak. Novega bo vseeno potrebno nabaviti. Včeraj sva se ustavila v kar nekaj trgovinah z belo tehniko, pa tako majhnega pralnega stroja nimajo. Verjetno ga na Fidžiju ne bo možno kupiti. Naj ga kupujem overseas preko neta? Ga bo poštar dostavil v torbi s pismi? Preverim in poština je dvakrat dražja od vsebine paketa, sic.

Tudi hladilnik sva razbremenila ledu zadnjih treh mesecev. Nekaj ur se je tajal. Toliko ga je bilo, da je zanimivo, da je hladilnik sploh še hladil. Na srečo pa je led lažji od vode in zaradi ledu v hladilniku se barka ne bo potopila.

In danes je spet prišla penzija. Nič mi ni bilo treba narediti, kar sama od sebe je prišla. Bila pa je za procent manjša, kot prejšnji mesec. Vendar je tudi res, da sem toliko (en procent od nič) manj naredil za penzijo, kot prejšnji mesec. Kar po veselju je priplula iz Slovenije na moj telefon. Po vodi pa je v marino priplula Romanova bivša. In takoj skočila iz vode na škljocne. Očitno je bila pot iz Francoske Polinezije na Fidži zanjo zelo naporna.

ravno grem iz pralnice in zagledam Romanovo bivšo barko; skipper mi kasneje pove, da so na poti do Tajske; samo vmesni postanek in kot kaže manjše popravilo, ker so šli naslednji dan že v vodo

ta marina je meni osebno katastrofa: ne moreš dol in gor z barke v plimi ali oseki